

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá rozšírená komora)

z 9. septembra 2020*

„Poľnohospodárstvo – Nariadenie (EÚ) č. 1308/2013 – Označenie pôvodu v sektore vinohradníctva a vinárstva – Označovanie vín – Uvádzanie názvu odrody viniča, ktorý obsahuje chránené označenie pôvodu alebo z neho pozostáva – Zákaz – Výnimka – Delegované nariadenie (EÚ) 2017/1353 – Zaradenie názvu odrody viniča ‚teran‘ do zoznamu, ktorý je súčasťou prílohy XV, časti A nariadenia č. 607/2009 – Rektroaktívny účinok ku dňu pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii – Slovinské chránené označenie pôvodu ‚Teran‘ – Právna istota – Legitímna dôvera – Proporcionalita – Právo vlastníť majetok – Akt o podmienkach pristúpenia Chorvátska k Únii – Medziinštitucionálna dohoda o lepšej tvorbe práva – Inštitucionálna rovnováha“

Vo veci T-626/17,

Slovinská republika, v zastúpení: V. Klemenc a T. Mihelič Žitko, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci R. Knaak, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: B. Eggers, I. Galindo Martín a B. Rous Demiri, splnomocnené zástupkyne,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Chorvátska republika, v zastúpení: G. Vidović Mesarek, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci I. Čuk, advokát,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2017/1353 z 19. mája 2017, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 607/2009, pokiaľ ide o odrody viniča a ich synonymá, ktoré sa môžu uvádzať na etiketách vín (Ú. v. EÚ L 190, 2017, s. 5),

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia J. Schwarcz, L. Madise, C. Iliopoulos a I. Reine (spravodajkyňa),

tajomník: S. Bukšek Tomac, referentka,

* Jazyk konania: slovinčina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 3. decembra 2019,
vyhlásil tento

Rozsudok

I. Právny rámec

A. Všeobecné ustanovenia týkajúce sa ochrany označení pôvodu v sektore vinohradníctva a vinárstva

1. O nariadení č. 479/2008 a nariadení č. 1234/2007

- 1 Článok 51 nariadenia Rady (ES) č. 479/2008 z 29. apríla 2008 o spoločnej organizácii trhu s vínom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1493/1999, (ES) č. 1782/2003, (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 3/2008 a zrušujú nariadenia (EHS) č. 2392/86 a (ES) č. 1493/1999 (Ú. v. EÚ L 148, 2008, s. 1), ktorý sa stal uplatniteľným od 1. augusta 2009 a týkal sa názvov vín chránených už na základe skorších nariadení, upravoval toto:

„1. Názvy vín, ktoré sú chránené v súlade s článkami 51 a 54 nariadenia (ES) č. 1493/1999..., sú automaticky chránené podľa tohto nariadenia. Komisia ich zapíše do registra ustanoveného v článku 46 tohto nariadenia.

...

4. ...

Z podnetu Komisie a v súlade s postupom uvedeným v článku 113 ods. 2 [nariadenia] sa môže do 31. decembra 2014 rozhodnúť o zrušení ochrany existujúcich chránených názvov vín uvedených v odseku 1, ak nespĺňajú podmienky stanovené v článku 34 [tohto nariadenia].“

- 2 Nariadenie č. 479/2008 bolo zrušené nariadením Rady (ES) č. 491/2009 z 25. mája 2009, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1234/2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) (Ú. v. EÚ L 154, 2009, s. 1). Pri tejto príležitosti boli ustanovenia nariadenia č. 479/2008, ktoré sa týkajú sektoru vinohradníctva a vinárstva, začlenené do nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (Ú. v. EÚ L 299, 2007, s. 1).
- 3 V tomto kontexte boli ustanovenia článku 51 ods. 1 a 4 nariadenia č. 479/2008 prevzaté do článku 118 s ods. 1 a 4 nariadenia č. 1234/2007.

2. O nariadení č. 1308/2013

- 4 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 671), sa uplatňuje od 1. januára 2014.

- 5 Článok 107 nariadenia č. 1308/2013 preberá ustanovenia článku 118 s ods. 1 a 4 nariadenia č. 1234/2007 týkajúce sa ochrany existujúcich názvov takto:

„1. Názvy vín, ktoré sa uvádzajú v článkoch 51 a 54 nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999..., sú automaticky chránené podľa tohto nariadenia. Komisia ich zapíše do [elektronického] registra [E-Bacchus] ustanoveného v článku 104 tohto nariadenia.

3. ... Komisia môže do 31. decembra 2014 z vlastného podnetu prijať vykonávacie akty, ktorými sa zruší ochrana existujúcich chránených názvov vín uvedených v odseku 1 tohto článku, ak nespĺňajú podmienky ustanovené v článku 93 [tohto nariadenia]...“

B. Ustanovenia týkajúce sa používania názvu odrody viniča, ktorý obsahuje alebo pozostáva z CHOP, na označovanie vín

1. O nariadení č. 753/2002

- 6 Nariadenie Komisie (ES) č. 753/2002 z 29. apríla 2002, ktorým sa stanovujú určité pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999, pokiaľ ide o popis, označovanie, prezentáciu a ochranu určitých vinárskych výrobkov (Ú. v. ES L 118, 2002, s. 1; Mim. vyd. 03/035, s. 455), v znení platnom do 1. augusta 2009 zaviedlo osobitný režim v oblasti označovania vín. Článok 19 ods. 1 písm. c) tohto nariadenia predovšetkým stanovoval:

„1. Názvy odrôd viniča používaných na výrobu stolového vína so zemepisným označením alebo [akostného vína pochádzajúceho z vymedzeného regiónu (ďalej len „akostné vína vur“) alebo ich synonymá sa môžu uviesť na etikete príslušného vína za predpokladu, že:

...

c) názov odrody alebo jedno z jeho synonymum neobsahuje zemepisné označenie používané na popis akostného vína vur...“

- 7 Zo zákazu označovania však bola v článku 19 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 753/2002 stanovená osobitná výnimka, ktorá znie takto:

„2. Ako výnimka z odseku 1 písm. c) [článku 19 nariadenia č. 753/2002]:

...

b) názvy odrôd a ich synonymá uvedené v prílohe II [nariadenia] sa môžu používať podľa vnútroštátnych pravidiel a pravidiel Spoločenstva platných v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.“

2. O nariadeniach č. 479/2008, 1234/2007 a 1308/2013

- 8 Článok 42 ods. 3 nariadenia č. 479/2008 znel takto:

„Ak nie je vo vykonávacích opatreniach Komisie stanovené inak, ak názov odrody viniča obsahuje chránené označenie pôvodu alebo zemepisné označenie alebo z takéhoto označenia pozostáva, takýto názov sa nepoužije na označenie produktov, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.“

- 9 Článok 118j ods. 3 nariadenia č. 1234/2007 prebral ustanovenia článku 42 ods. 3 nariadenia č. 479/2008. V znení uplatniteľnom k 1. júlu 2013 stanovoval:

„Ak sa vo vykonávacích opatreniach Komisie nestanovuje inak, ak názov muštovej odrody obsahuje chránené označenie pôvodu alebo chránené zemepisné označenie alebo z takéhoto označenia pozostáva, takýto názov sa nepoužije na označenie produktov, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.“

- 10 Článok 100 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013, ktorý od 1. januára 2014 nahradil nariadenie č. 1234/2007, v súčasnosti stanovuje:

„Ak názov muštovej odrody obsahuje chránené označenie pôvodu alebo zemepisné označenie alebo z takéhoto označenia pozostáva, uvedený názov sa nepoužije na účely označovania poľnohospodárskych výrobkov.

S cieľom zohľadniť existujúce postupy označovania je Komisia splnomocnená prijímať v súlade s článkom 227 [nariadenia č. 1308/2013] delegované akty, ktorými ustanoví výnimky z uvedeného pravidla.“

- 11 Okrem toho článok 227 nariadenia č. 1308/2013 udeľuje Európskej komisii právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
- 12 Článok 232 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013 stanovuje, že toto nariadenie sa uplatňuje od 1. januára 2014.

3. O nariadení č. 607/2009

- 13 Článok 62 ods. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 607/2009 zo 14. júla 2009, ktorým sa ustanovujú určité podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 479/2008, pokiaľ ide o chránené označenia pôvodu a zemepisné označenia, tradičné pojmy, označovanie a obchodnú úpravu určitých vinárskych výrobkov (Ú. v. EÚ L 193, 2009, s. 60), v znení uplatniteľnom na spor stanovoval:

„Odchyľne od článku 42 ods. 3 nariadenia (ES) č. 479/2008 sa názvy odrôd viniča a ich synonymá uvedené v časti A prílohy XV k tomuto nariadeniu, ktoré pozostávajú z chráneného označenia pôvodu alebo zemepisného označenia, alebo takéto označenie obsahujú, môžu uvádzať na etikete výrobku s chráneným označením pôvodu... iba vtedy, ak boli schválené podľa pravidiel Spoločenstva, ktoré boli v platnosti 11. mája 2002 alebo v deň prístúpenia členských štátov, podľa toho, ktorý dátum je neskorší.“

- 14 Príloha XV časť A nariadenia č. 607/2009 obsahovala zoznam odrôd viniča a ich synonym, ktoré sa môžu uvádzať na etiketách vín v súlade s článkom 62 ods. 3 tohto nariadenia.
- 15 Nariadenie č. 607/2009 bolo zrušené delegovaným nariadením Komisie (EÚ) 2019/33 zo 17. októbra 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013, pokiaľ ide o žiadosti o ochranu označení pôvodu, zemepisných označení a tradičných pojmov v sektore vinohradníctva a vinárstva, námietkové konanie, obmedzenie používania, zmeny špecifikácií výrobkov, zrušenie ochrany a označovanie a obchodnú úpravu (Ú. v. EÚ L 9, 2019, s. 2). Znenie článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 bolo v zásade prevzaté do článku 50 ods. 3 nariadenia 2019/33. Príloha XV časť A nariadenia č. 607/2009 je teraz súčasťou prílohy IV nariadenia 2019/33.

C. Ustanovenia v oblasti označovania prijaté po pristúpení Chorvátskej republiky k Únii

1. Vykonávacie nariadenie č. 753/2013

16 Po pristúpení Chorvátskej republiky k Európskej únii 1. júla 2013 Komisia prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 753/2013 z 2. augusta 2013, ktorým sa mení nariadenie č. 607/2009 (Ú. v. EÚ L 210, 2013, s. 21).

17 Odôvodnenia 2, 3 a 5 vykonávacieho nariadenia č. 753/2013 stanovovali toto:

„(2) Právne predpisy v oblasti vinárstva, ktoré boli uplatniteľné v [Chorvátskej republike] predtým, než pristúpilo k Únii, nezahŕňali ustanovenia týkajúce sa chránených označení pôvodu a zemepisných označení ani označovania vinárskych výrobkov, ktoré by zodpovedali ustanoveniam práva Únie, najmä tým, ktoré sa stanovujú v nariadení Komisie (ES) č. 607/2009. Aby mohli hospodárske subjekty pôsobiace v [Chorvátskej republike] uvádzať na trh výrobky vyrobené v súlade s ustanoveniami, ktoré boli uplatniteľné v [Chorvátskej republike] pred pristúpením k Únii, je vhodné im umožniť vyčerpať zásoby vinárskych výrobkov vyrobených v súlade s pravidlami, ktoré boli uplatniteľné v [Chorvátskej republike] pred pristúpením k Únii.

(3) [Chorvátska republika] ešte pred pristúpením k Európskej únii, ktoré sa uskutočnilo 1. júla 2013, v súlade s článkom 62 ods. 3 nariadenia (ES) č. 607/2009 požiadal[a], aby sa tradičné obchodné názvy odrôd viniča ‚Alicante Bouschet‘, ‚Burgundac crní‘, ‚Burgundac sivi‘, ‚Burgundac bijeli‘, ‚Borgonja istarska‘ a ‚Frankovka‘, ktorými sa označujú vína vyrábané na [jej] území pozostávajúce z chráneného označenia pôvodu alebo zemepisného označenia platného v Únii alebo obsahujúce takéto označenie, mohli aj naďalej uvádzať na etiketách chorvátskych vín s chráneným označením pôvodu alebo zemepisným označením. Po preskúmaní žiadosti sa ukázalo, že je vhodné zaradiť [Chorvátsku republiku] do časti A prílohy XV k uvedenému nariadeniu s účinnosťou odo dňa [jej] pristúpenia, pokiaľ ide o názvy odrôd viniča, ktorých sa týka uvedená žiadosť.

...

(5) Nariadenie (ES) č. 607/2009 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.“

18 Článok 1 vykonávacieho nariadenia č. 753/2013 stanovuje, že vína, ktoré boli vyrobené v Chorvátsku do 30. júna 2013 vrátane a ktoré sú v súlade s ustanoveniami uplatniteľnými v Chorvátsku k tomuto dátumu, sa jednak môžu uvádzať na trh do vyčerpania zásob a že sa jednak môžu označovať etiketami v súlade s ustanoveniami uplatniteľnými v Chorvátsku k 30. júnu 2013. Tento článok 1 tiež v podstate stanovuje, že názov Chorvátskej republiky, pokiaľ ide o názvy odrôd viniča, ktorých sa jej žiadosť týka, sa zaraďuje do prílohy XV nariadenia č. 607/2009 s účinnosťou odo dňa jej pristúpenia k Únii.

2. O napadnutom nariadení

19 Dňa 19. mája 2017 Komisia prijala delegované nariadenie (EÚ) 2017/1353, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 607/2009, pokiaľ ide o odrody viniča a ich synonymá, ktoré sa môžu uvádzať na etiketách vín (Ú. v. EÚ L 190, 2017, s. 5, ďalej len „napadnuté nariadenie“). Odôvodnenia 2 až 5 tohto nariadenia spresňujú:

„(2) [Chorvátska republika] vzhľadom na svoje pristúpenie k Európskej únii 1. júla 2013 požiadal[a], aby bol [jej] vnútroštátny zoznam uznaných odrôd viniča zaradený do zoznamu odrôd viniča, ktoré obsahujú zemepisné označenie a môžu sa uvádzať na etiketách vín, ktorý bol uvedený v prílohe II k nariadeniu Komisie (ES) č. 753/2002 a ktorý sa v súčasnosti uvádza v prílohe XV k nariadeniu Komisie (ES) č. 607/2009. Komisia v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1234/2007 oznámila [Chorvátskej republike], že vnútroštátny zoznam odrôd nie je

nutné schváliť na úrovni Únie a že každý členský štát rozhoduje o svojom vlastnom zozname. Komisia [Chorvátsku republiku] informovala aj o tom, že v súlade s praxou pri predchádzajúcich pristúpeniach, a najmä s nariadením Komisie (ES) č. 1429/2004, ktorým sa mení príloha II k nariadeniu (ES) č. 753/2002, sa zaradenie názvov chorvátskych odrôd viniča do zoznamu v prílohe XV k nariadeniu (ES) č. 607/2009 uskutoční po pristúpení. Na základe týchto informácií [Chorvátska republika] túto žiadosť zo svojej rokovacej pozície stiahl[a].

- (3) Príloha XV k nariadeniu (ES) č. 607/2009 bola zmenená nariadením Komisie (EÚ) č. 753/2013 s cieľom zaradiť do nej najmä názvy odrôd viniča, ktoré sa tradične používajú pri uvádzaní vín vyrobených na území Chorvátska na trh a ktoré obsahujú alebo predstavujú chránené označenie pôvodu alebo chránené zemepisné označenie v Únii, aby sa mohli aj naďalej uvádzať na etiketách chorvátskych vín s chráneným označením pôvodu alebo chráneným zemepisným označením. Vzhľadom na citlivosť tejto otázky pre [Slovinskú republiku] nebol názov odrody viniča ‚Teran‘, ktorý je homonymom slovinského chráneného označenia pôvodu ‚Teran‘ (PDO-SI-A1581), zahrnutý do tohto nariadenia, kým sa rokovaním nedohodne pozícia medzi [Chorvátskou a Slovinskou republikou].
- (4) [Chorvátska republika] obmedzila svoju žiadosť o povolenie používania názvu odrody viniča ‚Teran‘ na vína s chráneným označením pôvodu ‚Hrvatska Istra‘ (PDO-HR-A1652). Napriek územnému obmedzeniu žiadaného povolenia a vytrvalému úsiliu Komisie sa ukázalo, že nie je možné nájsť kompromisné riešenie medzi [Chorvátskou a Slovinskou republikou].
- (5) Ak sa rokovaním napriek snahám Komisie zosúladiť pozície [Chorvátskej a Slovinskej republiky] nenájde riešenie a po preskúmaní informácií, ktoré má Komisia k dispozícii, týkajúcich sa existujúcej praxe označovania, pokiaľ ide o odrodu viniča ‚Teran‘, by názov uvedenej odrody mal byť zaradený do časti A prílohy XV k nariadeniu (ES) č. 607/2009 v súvislosti s chráneným označením pôvodu ‚Hrvatska Istra‘.“
- 20 Z odôvodnenia 8 napadnutého nariadenia tiež vyplýva, že mu treba priznať retroaktívny účinok ku dňu pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii 1. júla 2013 z týchto dôvodov:
- „Zaradenie [Chorvátskej republiky] do časti A prílohy XV k nariadeniu (ES) č. 607/2009 v súvislosti s používaním názvu odrody viniča ‚Teran‘ by malo nadobudnúť účinnosť ku dňu [jej] pristúpenia, t. j. od 1. júla 2013, keďže [Chorvátska republika] žiadosť podal[a] pred týmto dátumom, tradičné používanie názvu ‚Teran‘ ako odrody viniča pre uvádzanie vín vyrobených na chorvátskom území na trh bolo v čase pristúpenia existujúcou praxou a keďže prijatie tohto nariadenia bolo odložené, kým sa prostredníctvom rokovaní nenájde riešenie. Z rovnakých dôvodov by sa mali stanoviť prechodné ustanovenia týkajúce sa vín vyrobených pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia.“
- 21 Na základe článku 1 napadnutého nariadenia bol do časti A prílohy XV nariadenia č. 607/2009 vložený ďalší riadok s číslom 55, ktorý spresňoval, že názov „Teran“ môže byť uvedený ako odroda viniča na etikete vín vyrobených v Chorvátsku, ale výlučne v prípade chráneného označenia pôvodu „Hrvatska Istra“ (PDO-HR-A 1652) a pod podmienkou, že sa názvy „Hrvatska Istra“ a „Teran“ uvádzajú v rovnakom zornom poli a že je v prípade názvu „Teran“ použitá menšia veľkosť písma ako v prípade „Hrvatska Istra“.
- 22 Článok 2 napadnutého nariadenia však stanovuje toto prechodné opatrenie:
- „Vína s chráneným označením pôvodu ‚Hrvatska Istra‘ (PDO-HR-A1652) vyrobené pred dátumom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia v súlade s platnými právnymi predpismi sa môžu uvádzať na trh až do vyčerpania zásob, aj keď nespĺňajú podmienky označovania stanovené v riadku 55 časti A prílohy XV k nariadeniu (ES) č. 607/2009 doplnenom článkom 1 tohto nariadenia.“

- 23 Podľa článku 3 prvého odseku napadnutého nariadenia nadobúda toto nariadenie účinnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*, t. j. 21. júla 2017. Druhý odsek tohto článku však stanovuje, že napadnuté nariadenie sa uplatňuje od 1. júla 2013.

II. Okolnosti predchádzajúce sporu

A. O pristúpení Slovinskej republiky k Únii a o chránenom označení pôvodu „Teran“

- 24 Slovinská republika pristúpila k Európskej únii 1. mája 2004.
- 25 V nadväznosti na toto pristúpenie prijala Komisia nariadenie (ES) č. 1429/2004 z 9. augusta 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 753/2002 (Ú. v. EÚ L 236, 2004, s. 11). Nariadenie č. 1429/2004 sa v súlade s článkom 3 uplatňuje retroaktívne od dátumu pristúpenia Slovinskej republiky k Únii.
- 26 Na základe prílohy II nariadenia č. 1429/2004 boli pre Slovinskú republiku do zoznamu uvedeného v článku 19 ods. 2 nariadenia č. 753/2002 zaradené rôzne názvy odrôd vín, ktoré obsahujú geografický údaj a ktoré sa môžu objaviť na etikete vín. Názov „Teran“ bol pre Slovinskú republiku zaradený do zoznamu „dodatočných tradičných termínov“ v Únii, teda zoznamu pojmov, ktoré sa tradične používajú v členských štátoch výroby v prípade vín uvedených v tejto hlave na označenie metódy výroby alebo dozrievania, alebo kvality, farby, druhu, miesta, alebo konkrétnej udalosti spojenej s históriou príslušného vína a ktoré sú definované v právnych predpisoch členského štátu na účely označenia príslušných vín s pôvodom na ich území. Dodatočný tradičný termín „Teran“ sa tak spájal s vínom Kras ako „akostným vínom psr“ (akostné víno vyrobené vo vymedzených regiónoch).
- 27 Dňa 17. februára 2006 Komisia v súlade s článkom 54 ods. 5 nariadenia č. 1493/1999 uverejnila v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 41, 2006, s. 1) aktualizovaný zoznam akostných vín psr vypracovaný na základe údajov oznámených členskými štátmi. V prípade Slovinska tento zoznam uvádza názov „Kras, teran“.
- 28 Listom zo 7. júla 2009 Slovinská republika zaslala Komisii nový vnútroštátny zoznam svojich akostných vín psr, ktorý tentoraz uvádzal názvy „Teran, Kras“ a „Kras“. Tento nový zoznam, ktorý odrážal situáciu v Slovinsku k 31. júlu 2009, bol uverejnený v úradnom vestníku 8. augusta 2009 (Ú. v. EÚ C 187, 2009, s. 1). Podľa článku 51 ods. 1 nariadenia č. 479/2008 boli teda názvy uvedené na tomto zozname automaticky chránené na základe nového nariadenia. Slovinská republika však mala predložiť Komisii technickú dokumentáciu, ako aj vnútroštátne rozhodnutia o schválení týchto názvov.
- 29 Dňa 6. decembra 2011 Slovinská republika predložila Komisii technické podklady uvedené v článku 118c nariadenia č. 1234/2007 (zodpovedajúcim článku 35 nariadenia č. 479/2008), týkajúce sa názvu vína „Teran“ na účely ochrany tohto názvu ako chráneného označenia pôvodu (CHOP) v zmysle článku 118b tohto nariadenia.
- 30 Dňa 17. decembra 2014 člen Komisie pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka vo svojom oznámení C(2014) 9593 final adresovanom Komisii vyzval kolégium členov Komisie, aby schválilo výsledky preskúmania technickej dokumentácie týkajúcej sa existujúcich názvov vín, ktorú Komisia prijala v súlade s článkom 118 s ods. 2 nariadenia č. 1234/2007 (zodpovedajúcim článku 51 nariadenia č. 479/2008), vykonaného generálnym riaditeľstvom (GR) pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka. Slovinský názov „Teran“ bol uvedený v zozname existujúcich názvov vín, v ktorých prípade bola potvrdená ochrana ako CHOP. Poznámka pod čiarou však spresňovala, že používanie názvu „Teran“ Slovinskou republikou nemá vplyv na práva chorváckych výrobcov používať tento názov na označenie odrody viniča v súlade s delegovaným aktom, ktorý mala Komisia v úmysle prijať podľa článku 100 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013.

B. Pokiaľ ide o názov odrody viniča „teran“ v Chorvátsku

- 31 Chorvátska republika na účely svojho pristúpenia k Únii predložila 8. septembra 2008 svoju rokovaciu pozíciu. Na strane 51 tohto dokumentu, v kapitole 11 týkajúcej sa poľnohospodárstva, Chorvátska republika najmä požiadala, aby „bol jej vnútroštátny zoznam uznaných odrôd viniča zaradený do zoznamu odrôd viniča alebo ich synonym, ktoré obsahujú zemepisné označenie a môžu sa uvádzať na etiketách vín, ktorý bol uvedený v prílohe II k nariadeniu Komisie (ES) č. 753/2002“.
- 32 Dňa 28. januára 2011 Chorvátska republika v dodatku k svojej rokovacej pozícii týkajúcej sa kapitoly 11, nazvanom „Poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka“, uviedla, že chce stiahnuť svoju žiadosť uvedenú v bode 31 vyššie. Zdôraznila, že porozumela tomu, že každý členský štát musí vnútroštátny zoznam odrôd viniča alebo ich synonym, ktoré obsahujú zemepisné označenie a ktoré sa môžu uvádzať na etiketách vín, vyhotoviť v súlade s požiadavkami nariadenia č. 1234/2007, pričom zoznam týchto odrôd zostaví Komisia v súlade s článkom 62 ods. 4 nariadenia č. 607/2009.
- 33 Únia vo svojej spoločnej pozícii AD 12-11 z 15. apríla 2011 týkajúcej sa kapitoly 11, venovanej poľnohospodárstvu a rozvoju vidieka, uviedla, že Chorvátska republika „vzala späť svoju žiadosť o zaradenie svojho vnútroštátneho zoznamu uznaných odrôd viniča do zoznamu odrôd viniča alebo ich synonym, ktoré obsahujú zemepisné označenie a môžu sa uvádzať na etiketách vín, na ktorý odkazoval v článku 62 ods. 4 nariadenia č. 607/2009“.

C. O postupe prijímania napadnutého nariadenia

- 34 V liste Komisii z 13. mája 2013 Chorvátska republika vyjadrila svoje obavy, či vzhľadom na to, že názov odrody viniča „teran“ už bol zapísaný ako slovinské CHOP, bude možné po jej pristúpení k Únii 1. júla 2013 naďalej používať tento názov na označovanie jej vín. Požiadala tak Komisiu, aby našla riešenie, ktoré by uspokojilo všetky dotknuté strany. V tejto súvislosti vyzvala Komisiu, aby opätovne preskúmala status slovinského CHOP „Teran“.
- 35 Druhým listom zaslaným Komisii v ten istý deň Chorvátska republika predložila návrh na zmenu zoznamu A prílohy XV nariadenia č. 607/2009. Tento návrh sa nevzťahoval na názov „teran“.
- 36 Komisia listom z 5. júla 2013 odpovedala Chorvátskej republike, že zápis CHOP „Teran“ predstavuje citlivú otázku, ktorú jej útvary starostlivo posudzujú.
- 37 Listom zo 16. apríla 2014 adresovaným Komisii Chorvátska republika opäť uviedla svoje obavy týkajúce sa nemožnosti používať názov „teran“ na označovanie svojich vín z dôvodu existencie slovinského CHOP s rovnakým názvom. Navrhovala zahrnúť názov „teran“ do prílohy XV časti A nariadenia č. 607/2009. Chorvátska republika tiež uviedla, že Komisia navrhla nájsť riešenie prostredníctvom rokovaní so Slovinskou republikou a že 11. februára 2014 sa tak konalo stretnutie medzi chorvátskym a slovinským ministrom.
- 38 Komisia pripravila návrh delegovaného nariadenia, ktorým sa mení príloha XV časť A nariadenia č. 607/2009 tak, aby bol do nej zahrnutý názov odrody viniča „teran“. Tento návrh, ktorý mal byť pôvodne prerokovaný na stretnutí skupiny odborníkov členských štátov GREX WINE 8. septembra 2014, bol nakoniec stiahnutý z programu tohto stretnutia.
- 39 Listom z 11. novembra 2014 Slovinská republika poďakovala Komisii za bilaterálne stretnutie, ktoré medzi nimi prebehlo a ktoré sa týkalo otázky vína „Teran“. Dodala, že táto otázka má pre jej výrobcov vín zásadný význam, pričom ju veľmi prekvapilo, keď sa dozvedela, že Komisia pripravuje návrh delegovaného nariadenia, ktorého cieľom je umožniť Chorvátskej republike používať tento názov na označovanie jej vín, keďže Komisia v apríli 2013 verejne vyjadrila vyhlásenia v opačnom zmysle.

- 40 Komisia 4. decembra 2014 Slovinskej republike odpovedala, že slovinské označenie „Teran“ síce chránené je, ale Chorvátska republika položila otázku používania názvu odrody viniča „teran“ v rámci rokovania predchádzajúcich pristúpeniu k Únii, pričom Chorvátska republika nemala možnosť podať námietky proti zápisu názvu „Teran“ ako slovinského CHOP, a že Komisia má v súlade s platnými predpismi právo ustanoviť výnimky z absolútnej ochrany CHOP.
- 41 Následne sa medzi Komisiou a Slovinskou republikou uskutočnili viaceré stretnutia a došlo k výmene viacerých listov.
- 42 Dňa 24. januára 2017 bol návrh delegovaného nariadenia, ktorého cieľom bolo umožniť Chorvátskej republike používať názov „Teran“ na označovanie jej vín, prediskutovaný v rámci skupiny odborníkov GREX WINE. Slovinská republika a Chorvátska republika v rámci tejto skupiny predložili svoje pripomienky.
- 43 Od 17. marca do 14. apríla 2017 bol návrh delegovaného nariadenia uvedený v bode 42 vyššie uverejnený na portáli Komisie „O lepšej tvorbe práva“. K tomuto návrhu nariadenia vyjadrili svoje stanovisko rôzni aktéri vrátane slovinských výrobcov vína a združenia týchto výrobcov.
- 44 Dňa 19. mája 2017 Komisia prijala napadnuté nariadenie.

III. Konanie a návrhy účastníkov konania

- 45 Slovinská republika návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 15. septembra 2017 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 46 Komisia podala vyjadrenie k žalobe do kancelárie Všeobecného súdu 4. decembra 2017.
- 47 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 29. decembra 2017 Chorvátska republika podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.
- 48 Slovinská republika podala 23. februára 2018 do kancelárie Všeobecného súdu repliku.
- 49 Uznesením predsedu štvrtej komory Všeobecného súdu z 1. marca 2018 bolo vyhovené návrhu Chorvátskej republiky na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.
- 50 Komisia podala 16. mája 2018 do kancelárie Všeobecného súdu dupliku.
- 51 Chorvátska republika predložila svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania do kancelárie Všeobecného súdu 16. mája 2018.
- 52 Slovinská republika podala svoje pripomienky k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania do kancelárie Všeobecného súdu 26. júla 2018.
- 53 Komisia nepredložila pripomienky k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania.
- 54 Listom z 3. augusta 2018 Slovinská republika uviedla, že chce byť vypočutá na pojednávaní.
- 55 Všeobecný súd podľa článku 28 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu na návrh štvrtej komory rozhodol o postúpení veci rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.
- 56 Na návrh sudcu spravodajcu Všeobecný súd rozhodol o začatí ústnej časti konania.

- 57 Listom kancelárie súdu z 10. októbra 2019 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania položil účastníkom konania otázky na písomné zodpovedanie pred pojednávaním. Účastníci konania na tento list odpovedali v stanovených lehotách.
- 58 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočítané na pojednávaní 3. decembra 2019.
- 59 Slovinská republika navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté nariadenie v celom rozsahu,
 - zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.
- 60 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- vyhlásil žalobu za nedôvodnú,
 - zaviazal Sloviskú republiku na náhradu trov konania.
- 61 Chorvátska republika v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd žalobu zamietol.

IV. Právne otázky

- 62 Na podporu svojej žaloby Slovinská republika uvádza osem žalobných dôvodov:
- prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 232 nariadenia č. 1308/2013 v spojení s článkom 100 ods. 3 druhým pododsekom tohto nariadenia,
 - druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásad právnej istoty, dodržiavania nadobudnutých práv, ochrany legitímnej dôvery, ako aj zásady proporcionality,
 - tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 17 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) a článku 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDLP“),
 - štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 Aktu o podmienkach pristúpenia Chorvátskej republiky k Európskej únii v rozsahu, v akom napadnuté nariadenie stanovuje prechodné obdobie na uvádzanie vín vyrobených pred 1. júlom 2013 na trh,
 - piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 vzhľadom na dôležitosť tohto ustanovenia v zmysle základných zásad práva Únie, ako aj článku 17 Charty a článku 1 protokolu č. 1 k EDLP,
 - šiesty žalobný dôvod je založený na porušení článku 13 ods. 2 ZEÚ a článku 290 ZFEÚ, keďže Komisia prekročila hranice právomoci na prijatie delegovaných aktov, ktorú jej priznávajú zmluvy,
 - siedmy žalobný dôvod je založený na porušení článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 a článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 v spojení s článkom 4 ods. 3 a článkom 49 ods. 2 ZEÚ z dôvodu, že Chorvátska republika nepredložila žiadosť zahrnúť odrodu viniča „teran“ do časti A prílohy XV nariadenia č. 607/2009 pred jej pristúpením k Únii a že Slovinská republika nebola o takejto žiadosti na účely prístupových rokovaní informovaná,

- ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení bodu V.28 Medziinštitucionálnej dohody z 13. apríla 2016 medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Európskou komisiou „O lepšej tvorbe práva“ (Ú. v. EÚ L 123, 2016, s. 1, ďalej len „medziinštitucionálna dohoda“) a bodu II.7 Spoločnej dohody o delegovaných aktoch medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou (ďalej len „spoločná dohoda“), ako aj zásady inštitucionálnej rovnováhy.

A. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 232 nariadenia č. 1308/2013 v spojení s článkom 100 ods. 3 druhým pododsekom tohto nariadenia

- 63 Slovinská republika po prvé zdôrazňuje, že právny základ napadnutého nariadenia, a to článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013, je podľa článku 232 tohto posledného uvedeného nariadenia uplatniteľný až od 1. januára 2014. Z článku 3 napadnutého nariadenia však vyplýva, že toto nariadenie sa uplatňuje od 1. júla 2013, teda pred dňom, keď sa stalo uplatniteľným nariadenie, na základe ktorého bolo prijaté. V dôsledku toho Komisia tým, že napadnutému nariadeniu priznala retroaktívny účinok, ktorý sa vzťahuje na obdobie pred tým, ako nariadenie č. 1308/2013 nadobudlo účinnosť, a dokonca aj pred tým, než bolo toto nariadenie prijaté, prekročila hranice splnomocnenia stanovené v článku 100 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1308/2013 v spojení s článkom 232 tohto nariadenia.
- 64 Slovinská republika po druhé tvrdí, že v súlade s článkom 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 malo byť zaradenie názvu „teran“ do prílohy XV časti A tohto nariadenia schválené v súlade s predpismi Únie účinnými ku dňu pristúpenia Chorvátskej republiky, t. j. k 1. júlu 2013. Dňa 1. júla 2013 však nariadenie č. 1308/2013, ktoré predstavuje právny základ prijatia napadnutého nariadenia, ešte nebolo účinné. Ustanoveniami uplatniteľnými k tomuto dátumu boli ustanovenia nariadenia č. 1234/2007, najmä jeho článok 118j, ktorý sa prestal uplatňovať k 1. januáru 2014. V dôsledku toho nemožno podľa Slovinskej republiky nariadenie č. 1308/2013 považovať za nariadenie, ktoré bolo v platnosti v čase pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii v zmysle článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009.
- 65 Komisia tvrdenia Slovinskej republiky spochybňuje.

1. O porušení článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 v spojení s článkom 232 tohto nariadenia

- 66 Treba konštatovať, že napadnuté nariadenie bolo prijaté 19. mája 2017 a nadobudlo účinnosť v deň jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*, teda 21. júla 2017. článok 3 tohto nariadenia však stanovuje, že sa uplatňuje retroaktívne od 1. júla 2013. Ako zdôrazňuje Slovinská republika, tento dátum predchádza dátumu, keď sa stalo uplatniteľným nariadenie č. 1308/2013, ktoré predstavuje právny základ napadnutého nariadenia, teda 1. január 2014.
- 67 Treba teda overiť, či, ako to v podstate tvrdí Slovinská republika, Komisia prekročila právomoci priznané článkom 100 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia č. 1308/2013 v spojení s článkom 232 tohto nariadenia, keďže tieto ustanovenia jej vôbec nedovoľovali, aby uplatnila delegovanie právomoci zverené týmito ustanoveniami rektroaktívne.
- 68 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že hmotnoprávne pravidlá je potrebné vykladať s cieľom zabezpečiť dodržanie zásad právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery tak, že sa na situácie, ku ktorým došlo pred nadobudnutím ich účinnosti, uplatnia len v tom prípade, keď z ich znenia, cieľov alebo štruktúry jednoznačne vyplýva, že sa im má priznať takýto účinok (rozsudky z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, EU:C:2002:524, bod 119, a z 19. júna 2015, Taliansko/Komisia, T-358/11, EU:T:2015:394, bod 112).

- 69 V prejednávanej veci sa článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013 v súlade s článkom 232 tohto nariadenia uplatňuje až od 1. januára 2014. Žiadne odôvodnenie ani žiadne iné ustanovenie tohto nariadenia nenaznačuje, že by mal byť stanovený odlišný okamih, od ktorého nadobúda účinnosť toto posledné uvedené ustanovenie, než je dátum vyplývajúci z článku 232 uvedeného nariadenia. Hoci z článku 100 ods. 3 druhého pododseku tohto nariadenia vyplýva, že cieľom tohto ustanovenia je chrániť existujúcu prax označovania, v žiadnom prípade neznamená, že takáto prax môže byť chránená už pred dátumom uplatnenia dotknutého delegovania právomoci. V tomto kontexte nemožno vychádzať z toho, že splnomocnenie udelené Komisii článkom 100 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia č. 1308/2013 oprávňuje Komisiu na využitie svojich delegovaných právomocí na udelenie výnimky, ktorá by sa vzťahovala na obdobie pred 1. januárom 2014.
- 70 Komisia teda tým, že na obdobie od 1. júla 2013 do 1. januára 2014 na základe splnomocnenia, ktoré jej poskytuje článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013, udelila takú výnimku z úpravy označovania, akou je výnimka stanovená v napadnutom nariadení, uplatnila článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013 retroaktívne, pričom toto nariadenie takú možnosť nestanovuje.
- 71 Treba však ešte preskúmať, či toto retroaktívne uplatnenie delegovania právomocí stanoveného v článku 100 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1308/2013 má za následok podstatný nedostatok napadnutého nariadenia, ktorý môže mať za následok jeho zrušenie, pokiaľ ide o jeho účinok pred 1. januárom 2014 (pozri analogicky rozsudok z 19. júna 2015, Taliansko/Komisia, T-358/11, EU:T:2015:394, bod 121).
- 72 V tejto súvislosti treba uviesť, že, ako vyplýva z bodu 2 vyššie, bol článok 42 ods. 3 nariadenia č. 479/2008 následne začlenený do nariadenia č. 1234/2007 a bol tak nahradený článkom 118j ods. 3 nariadenia č. 1234/2007, ktorý sa uplatňoval v čase pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii. Tieto ustanovenia už stanovovali podobné pravidlo ako článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013, a to, že ak názov odrody viniča obsahuje CHOP alebo z neho pozostáva a nie je uvedený v prílohe príslušného nariadenia, nemôže sa uvádzať na etikete vín, pokiaľ Komisia neprijme opatrenia stanovujúce opak. Článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013 teda nezakladá nové splnomocnenie pre Komisiu, ale priamo nadväzuje na článok 118j ods. 3 nariadenia č. 1234/2007, ktorý bol účinný a uplatniteľný v deň pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii 1. júla 2013.
- 73 Z článku 230 nariadenia č. 1308/2013 tiež vyplýva, že odkazy na nariadenie č. 1234/2007 sa považujú za odkazy na nariadenie č. 1308/2013 v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe XIV tohto nariadenia. Táto tabuľka zhody uvádza, že článok 118j nariadenia č. 1234/2007 zodpovedá článku 100 nariadenia č. 1308/2013.
- 74 Okrem toho účastníci konania, ktorým bola položená otázka prostredníctvom opatrení na zabezpečenie priebehu konania, uznali, že právomoci zverené Komisii článkom 100 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia č. 1308/2013 sa podstatne nelíšia od právomocí, ktoré vyplývajú z článku 118j ods. 3 nariadenia č. 1234/2007.
- 75 Je pravda, že článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013 má tú osobitosť, že Komisii výslovne ukladá povinnosť zohľadniť existujúcu prax označovania. Toto spresnenie však nemôže viesť k záveru, že splnomocnenie priznané Komisii týmto ustanovením sa podstatne líši od splnomocnenia stanoveného v článku 42 ods. 3 nariadenia č. 479/2008 a neskôr v článku 118j ods. 3 nariadenia č. 1234/2007, keďže jeho cieľom je len spresniť toto splnomocnenie tým, že Komisii ukladá povinnosť zohľadniť existujúcu prax označovania. To navyše umožňuje ponúknuť výrobcom vín s CHOP väčšiu záruku, že rozhodnutie Komisie nebude prijaté svojvoľne, pričom povaha alebo rozsah splnomocnenia, ktoré normotvorca udelil Komisii, sa nezmenili.

- 76 Okrem toho existencia praxe označovania týkajúca sa názvu odrody viniča „teran“ v Chorvátsku v čase jeho pristúpenia k Únii nie je medzi účastníkmi konania sporná. Takéto konštatovanie zostáva nezmenené, či už sa uplatní nariadenie č. 1234/2007, alebo nariadenie č. 1308/2013.
- 77 V dôsledku toho, hoci Komisia uplatnila článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013 retroaktívne, pričom normotvorca takú možnosť nestanovil, v podstate neuplatnila, pokiaľ ide o obdobie od 1. júla 2013 do 1. januára 2014, vo vzťahu k Chorvátskej republike nové splnomocnenie, o ktorom by Slovinská republika nevedela. Navyše je nesporné, že aj keby mala Komisia na účely prijatia napadnutého nariadenia vychádzať z článku 118j nariadenia č. 1234/2007, dospela by k rovnakému výsledku, a to k udeleniu výnimky z úpravy označovania chorvátskych vín od pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii.
- 78 Prvú časť prvého žalobného dôvodu teda treba zamietnuť ako nedôvodnú.

2. O porušení článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 v spojení s článkom 100 ods. 3 druhým pododsekom a článkom 232 nariadenia č. 1308/2013

- 79 Pokiaľ ide o článok 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009, treba pripomenúť, že podľa tohto ustanovenia sa názvy odrôd viniča a ich synonymá uvedené v časti A prílohy XV k uvedenému nariadeniu, ktoré pozostávajú z CHOP alebo takéto označenie obsahujú, môžu uvádzať na etikete výrobku s CHOP iba vtedy, ak boli schválené podľa pravidiel Únie, ktoré boli v prejednávacom prípade v platnosti v deň pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii.
- 80 Treba teda preskúmať, či, ako tvrdí Slovinská republika, článok 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 v spojení s článkom 100 ods. 3 druhým pododsekom a článkom 232 nariadenia č. 1308/2013 bránil Komisii v tom, aby na účely prijatia napadnutého nariadenia vychádzala z článku 100 ods. 3 druhého pododseku tohto posledného uvedeného nariadenia, uplatniteľného od 1. januára 2014.
- 81 V tejto súvislosti treba po prvé konštatovať, že ak znenie článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 neuvádza opak, zahŕňajú „pravidlá [Únie], ktoré boli v platnosti“, uvedené v tomto ustanovení nevyhnutne pravidlá splnomocnenia Komisie uvedené v článku 118j ods. 3 nariadenia č. 1234/2007, ale aj v článku 100 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1308/2013.
- 82 Hoci je pravda, že nariadenie č. 1308/2013 ešte nebolo v okamihu pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii 1. júla 2013 účinné, dokonca ani prijaté, k tomuto dátumu už existovalo, ako vyplýva z bodu 72 vyššie, výslovné splnomocnenie Komisie obsiahnuté v článku 118j ods. 3 nariadenia č. 1234/2007, ktoré jej umožňovalo udeľovať výnimky z úpravy označovania, ktoré sa v podstate nelíšilo od splnomocnenia uvedeného v článku 100 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1308/2013.
- 83 Prijatím napadnutého nariadenia na základe článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 tak Komisia, ako uznalo samotné Slovinsko vo svojich odpovediach na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, neuplatnila hmotnoprávne pravidlo odlišné od pravidla, ktoré bolo účinné v čase pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii.
- 84 Slovinská republika okrem toho neuviedla žiadne iné pravidlo účinné k 1. júlu 2013, ktoré podľa nej Komisia nesprávne nezohľadnila na účely prijatia napadnutého nariadenia. Ani netvrdila, že Komisia nemohla na účely posúdenia existencie praxe označovania v Chorvátskej republike, pokiaľ ide o názov „teran“, vychádzať zo situácie ku dňu pristúpenia tohto štátu k Únii.
- 85 Po druhé z ustálenej judikatúry vyplýva, že ustanovenie predstavujúce právny základ aktu, ktoré oprávňuje inštitúciu Únie na prijatie dotknutého aktu, musí platiť v okamihu jeho prijatia (rozsudok zo 4. apríla 2000, Komisia/Rada, C-269/97, EU:C:2000:183, bod 45; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2009, ThyssenKrupp Stainless/Komisia, T-24/07, EU:T:2009:236, bod 74).

- 86 V deň prijatia napadnutého nariadenia, teda 19. mája 2017, pritom boli účinné ustanovenia nariadenia č. 1308/2013. K tomuto dátumu tak Komisia už nemohla založiť napadnuté nariadenie na článku 118j nariadenia č. 1234/2007, keďže toto nariadenie bolo zrušené, a teda už nebolo účinné. Jediným právnym základom, na ktorom mohla Komisia založiť napadnuté nariadenie, bol teda článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013, pričom v tomto ohľade nemala žiadnu mieru voľnej úvahy (pozri analogicky rozsudok z 21. novembra 2012, Španielsko/Komisia, T-76/11, EU:T:2012:613, body 31 a 32).
- 87 Po tretie článok 118j nariadenia č. 1234/2007, ako aj článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013 Komisiu splnomocňujú ustanoviť výnimky z úpravy označovania s cieľom umožniť CHOP a existujúcej praxi označovania pokojne koexistovať od okamihu, keď bude CHOP zapísané alebo sa bude uplatňovať. Tieto ustanovenia navyše nestanovujú žiadne výslovné časové obmedzenie činnosti Komisie.
- 88 V prejednávanej veci treba konštatovať, že Komisia nemohla napadnuté nariadenie prijať pred prístupím Chorvátskej republiky k Únii, keďže pred týmto dátumom nemala právomoc *ratione loci* takéto nariadenie prijať. V tomto kontexte Komisia prijatím napadnutého nariadenia s retroaktívnym účinkom ku dňu prístúpenia Chorvátskej republiky k Únii skutočne vychádzala zo situácie v okamihu, keď sa v praxi začala vynárať otázka koexistencie slovinského CHOP „Teran“ a chorvátskej praxe označovania, t. j. v okamihu tohto prístúpenia. S prihliadnutím na okolnosti prejednávanej veci teda Komisia konala v súlade so štruktúrou a znením dotknutých ustanovení.
- 89 Výhrada založená na tom, že Komisia porušila článok 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 v spojení s článkom 100 ods. 3 druhým pododsekom a článkom 232 nariadenia č. 1308/2013, sa teda musí zamietnuť ako nedôvodná.
- 90 Z toho dôvodu treba prvý žalobný dôvod zamietnuť.

B. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad právnej istoty, dodržiavania nadobudnutých práv, ochrany legitímnej dôvery a proporcionality

- 91 Slovinská republika v podstate tvrdí, že Komisia tým, že napadnutému nariadeniu priznala takmer štvorročný retroaktívny účinok, porušila po prvé zásady právnej istoty a *nemo potest venire contra factum proprium*, po druhé zásady dodržiavania nadobudnutých práv a ochrany legitímnej dôvery a po tretie zásadu proporcionality. V rámci tohto žalobného dôvodu Slovinská republika tiež v podstate tvrdí, že došlo k porušeniu článku 100 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013 a článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009.
- 92 V prvom rade totiž ani z ustanovení nariadenia č. 607/2009, ani z ustanovení nariadenia č. 1308/2013 nevyplýva, že úmyslom normotvorcu bolo priznať výnimke stanovenej v článku 100 ods. 3 druhom pododseku uvedeného nariadenia retroaktívny účinok takým spôsobom a za takých okolností, ako stanovuje napadnuté nariadenie. Základná požiadavka právnej istoty ďalej bráni tomu, aby Komisia mohla donekonečna oddaľovať výkon svojich právomocí. Okrem toho prijatie napadnutého nariadenia viac ako štyri roky po prístúpení Chorvátskej republiky k Únii sa značne odchyľuje od praxe Komisie uplatňovanej počas predchádzajúcich prístúpení a porušuje legitímnu dôveru slovinských výrobcov vín, ktorá bola potvrdená viacerými vyhláseniami útvarov Komisie od roku 2013. V tejto súvislosti Slovinská republika navrhuje, aby Všeobecný súd vypočul A, úradníka slovinského ministerstva poľnohospodárstva, ako svedka. Napokon Komisia prijatím napadnutého nariadenia s retroaktívnym účinkom zasiahla do všetkých kontrolných postupov, ktoré boli v Slovinskej republike vedené proti osobám zodpovedným za porušenia proti slovinskému CHOP „Teran“.

93 Pokiaľ ide o porušenie zásady proporcionality, Slovinská republika neuvádza žiadnu konkrétnu argumentáciu. Vzhľadom na to treba s prihliadnutím na bod 28 a nasl. žaloby vychádzať z toho, že v podstate tvrdí, že Komisia tým, že napadnutému nariadeniu priznala takmer štvorročný retroaktívny účinok, išla nad rámec toho, čo bolo nevyhnutné.

94 Komisia podporovaná Chorvátskou republikou odmieta tvrdenia Slovinskej republiky.

1. O porušení zásad právnej istoty, dodržiavania nadobudnutých práv a ochrany legitímnej dôvery, ako aj v podstate o porušení článku 100 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013 a článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009.

95 Na úvod treba pripomenúť, že zásada právnej istoty si na jednej strane vyžaduje, aby právne predpisy boli jasné a presné, a na druhej strane, aby ich uplatnenie bolo pre tých, ktorí im podliehajú, predvídateľné (rozsudok z 10. septembra 2009, Plantanol, C-201/08, EU:C:2009:539, bod 46).

96 Zásada ochrany legitímnej dôvery je definovaná ako právo prináležiace každej fyzickej osobe nachádzajúcej sa v situácii, z ktorej vyplýva, že administratíva u nej vzbudila odôvodnené očakávania (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. mája 1983, Mavridis/Parlament, 289/81, EU:C:1983:142, bod 21, a z 26. júna 1990, Sofrimport/Komisia, C-152/88, EU:C:1990:259, bod 26). Na túto zásadu sa môžu odvolávať aj štáty (rozsudok z 26. júna 2012, Poľsko/Komisia, C-335/09 P, EU:C:2012:385, body 180 a 181; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2009, Komisia/Španielsko, C-562/07, EU:C:2009:614, body 18 až 20).

97 Z judikatúry vyplýva, že nikto sa nemôže dovolávať porušenia tejto zásady, pokiaľ mu administratíva neposkytla konkrétne uistenia (pozri rozsudky z 18. januára 2000, Mehibas Dordtselaan/Komisia, T-290/97, EU:T:2000:8, bod 59 a citovanú judikatúru, a z 9. júla 2003, Cheil Jedang/Komisia, T-220/00, EU:T:2003:193, bod 33).

98 Okrem toho sa hospodársky subjekt nemôže dovolávať nadobudnutého práva alebo legitímnej dôvery v zachovanie už existujúcej situácie, ktorá sa môže zmeniť rozhodnutiami prijatými inštitúciami Únie v rámci ich diskrečnej právomoci (rozsudok z 5. októbra 1994, Nemecko/Rada, C-280/93, EU:C:1994:367, bod 80).

99 Pokiaľ ide konkrétne o retroaktívny účinok aktu Únie, treba spresniť, že zásada právnej istoty v zásade bráni tomu, aby časová pôsobnosť aktu Únie bola stanovená k dátumu predchádzajúcemu jeho uverejneniu. Tento zákaz však nie je absolútny a výnimočne ho možno prekročiť, ak si to vyžaduje sledovaný cieľ, ktorý sa má dosiahnuť, a je náležite rešpektovaná legitímna dôvera dotknutých osôb (rozsudky z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, EU:C:2002:524, bod 119, a z 10. novembra 2010, ÚHVT/Simões Dos Santos, T-260/09 P, EU:T:2010:461, bod 48 a citovaná judikatúra).

100 S prihliadnutím na tieto zásady treba overiť, či Komisia tým, že napadnutému nariadeniu priznala takmer štvorročný retroaktívny účinok, porušila zásady právnej istoty, ochrany legitímnej dôvery a dodržiavania nadobudnutých práv slovinských výrobcov vína s CHOP „Teran“, ako aj v podstate ustanovenia nariadení č. 607/2009 a 1308/2013. V tejto súvislosti treba posúdiť každý z argumentov uplatňovaných Slovinskou republikou, podľa ktorých po prvé ustanovenia nariadení č. 607/2009 a 1308/2013 neumožňujú priznať retroaktívny účinok takým spôsobom a za takých okolností, ako je to v prípade napadnutého nariadenia, po druhé Komisia s prihliadnutím na zásadu právnej istoty nemohla neobmedzene oddaľovať výkon svojich právomocí, po tretie sa Komisia odchyľila od praxe uplatňovanej v prípade predchádzajúcich pristúpení a narušila legitímnu dôveru slovinských výrobcov vín a po štvrté Komisia zasiahla do všetkých kontrolných postupov vedených v Slovinskej republike proti osobám zodpovedným za porušenia proti slovinskému CHOP „Teran“.

a) O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 100 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013 a článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009

- 101 Tvrdenia Slovinskej republiky založené na porušení článku 100 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013 a článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009, ako aj povinnosti Komisie konať čo najskôr po tom, čo štát pristúpil k Únii, ktorú jej tieto ustanovenia ukladajú, majú v podstate preukázať, že tieto ustanovenia obsahujú časové obmedzenie činnosti Komisie.
- 102 V prejednávanej veci článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013 ukladá len povinnosť zohľadniť existujúcu prax označovania na účely ustanovenia výnimky. Článok 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 odkazuje na pravidlá Únie, ktoré boli v platnosti v deň pristúpenia dotknutého členského štátu.
- 103 Ustanovenie výnimky z úpravy označovania teda vyžaduje konštatovanie existencie praxe označovania, ktorú treba prípadne zachovať. Takáto prax teda musí nevyhnutne existovať ku dňu, keď sa takáto výnimka začína uplatňovať. V prípade, ako je to v prejednávanej veci, keď takáto prax existuje v okamihu pristúpenia štátu k Únii a hrozí, že od tohto pristúpenia spôsobia ujmu CHOP, sa Komisia, ak sa domnieva, že takúto prax treba zachovať na základe článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013, musí ubezpečiť o existencii takejto praxe označovania v okamihu pristúpenia, teda v okamihu, od ktorého medzi touto praxou a CHOP vznikne konflikt.
- 104 V prípade udelenia výnimky z úpravy označovania v okamihu pristúpenia štátu k Únii, ako je to v prejednávanej veci, preto článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013 v spojení s článkom 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 ukladá Komisii povinnosť vychádzať zo situácie existujúcej v okamihu tohto pristúpenia na účely posúdenia existencie takejto praxe označovania, a nie zo situácie existujúcej v neskoršom období, a dodržiavať pravidlá účinné k tomuto dátumu. Naproti tomu zo znenia týchto dvoch ustanovení nemožno vyvodiť, že Komisii na stanovenie výnimky z úpravy označovania vín ukladajú vymedzenú lehotu, pretože v tomto zmysle neobsahujú žiadny údaj.
- 105 Naproti tomu článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013 a článok 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 neposkytujú žiadny právny základ, ktorý by Komisii umožnil prijať delegované nariadenie, akým je napadnuté nariadenie, pred pristúpením štátu k Únii. Komisia nemá na tomto základe žiadnu právomoc *ratione loci*, keďže dotknutý štát je treťou krajinou. Z toho vyplýva, že ak je udelenie výnimky z úpravy označovania prostredníctvom takéhoto delegovaného nariadenia spojené s takýmto pristúpením, musí Komisia nevyhnutne čakať na dátum tohto pristúpenia, než môže na základe článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 začať proces prijímania delegovaného nariadenia. S prihliadnutím na potrebu dodržať postup stanovený v článku 290 ZFEÚ týkajúci sa prijatia delegovaných aktov, ako ukladá článok 227 nariadenia č. 1308/2013, môže takýto postup podľa okolností prejednávanej veci trvať dlhšie či kratšie obdobie.
- 106 Táto výhrada, založená v podstate na časovom obmedzení stanovenom v článku 100 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013 a článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009, je preto nedôvodná.
- 107 Neexistencia lehoty na prijatie delegovaného nariadenia stanovujúceho výnimku z úpravy označovania výslovne upravenej v uplatniteľnej právnej úprave však vôbec neznamená, že Komisia sa môže vyhnúť všeobecným zásadám, ktorými sa riadi konanie inštitúcií Únie v čase, najmä povinnosti dodržiavať zásadu primeranej lehoty, ako aj zásady právnej istoty, dodržiavania nadobudnutých práv a ochrany legitímnej dôvery. Ostatné výhrady Slovinskej republiky treba preskúmať ďalej v tomto kontexte.

b) O výhrade založenej na tom, že Komisia neprimerane oddaľovala výkon svojich právomocí

- 108 Ako tvrdí Slovinská republika, aj v prípade neexistencie presne vymedzenej lehoty základná požiadavka právnej istoty bráni tomu, aby Komisia mohla donekonečna oddaľovať výkon svojich právomocí (rozsudok z 15. januára 2013, Španielsko/Komisia, T-54/11, EU:T:2013:10, bod 29).
- 109 Treba teda preskúmať priebeh postupu prijímania napadnutého nariadenia a overiť, do akej miery mohli okolnosti prejednávanej veci odôvodniť jeho dĺžku.
- 110 Ako vyplýva z bodov 31 a 32 vyššie, Chorvátska republika vo svojej rokovacej pozícii z 8. septembra 2008 požiadala, aby bol jej vnútroštátny zoznam uznaných odrôd viniča zaradený do zoznamu odrôd viniča alebo ich synonym, ktoré obsahujú zemepisné označenie a môžu sa uvádzať na etiketách vín. Následne túto žiadosť v dodatku k svojej rokovacej pozícii z 28. januára 2011 stiahla z dôvodu, že tento zoznam zostaví Komisia po pristúpení k Únii.
- 111 Ako bolo uvedené v bode 29 vyššie, Slovinská republika predložila Komisii technické podklady uvedené v článku 118c nariadenia č. 1234/2007 (zodpovedajúcom článku 35 nariadenia č. 479/2008) týkajúce sa názvu vína „Teran“ ako takého na účely ochrany tohto názvu ako CHOP v zmysle článku 118b tohto nariadenia až 6. decembra 2011, teda po tom, ako Chorvátska republika stiahla žiadosť uvedenú v bode 110 vyššie. Pred týmto dátumom, ako vyplýva z bodov 27 a 28 vyššie, sa názov „Teran“ ako dodatočný termín v zozname slovinských akostných vín psr spájal s názvom „Kras“, najprv ako „Kras, teran“ a potom ako „Teran, Kras“.
- 112 V tejto súvislosti po prvé zo spisu v prejednávanej veci vyplýva, že Chorvátska republika oznámila Komisii svoje obavy týkajúce sa možnosti naďalej používať názov odrody viniča „teran“ po svojom pristúpení k Únii najneskôr v liste z 13. mája 2013. Tento list viedol k početnej výmene písomnej korešpondencie a niekoľkým dvojstranným stretnutiam medzi Komisiou a Slovinskou republikou, ktoré sa uskutočnili najmä 24. septembra, 11. novembra a 4. decembra 2014, 26. januára, 8., 14. a 16. júla 2015, ako aj v januári 2017.
- 113 Okrem toho Slovinská republika opakovane zaslala Komisii dokumenty, ako aj doplňujúce informácie týkajúce sa CHOP „Teran“. Dňa 20. januára 2016 tiež predložila písomné odpovede na otázky, ktoré položila Komisia, pokiaľ ide o toto CHOP, prax označovania a právnu úpravu Únie.
- 114 Skutočnosti uvedené v bodoch 110 až 113 vyššie preukazujú, že počas celého obdobia pred prijatím napadnutého nariadenia Komisia nebola pasívna. Zo spisu nevyplýva ani to, že by oddaľovala začiatok rokovaní s dotknutými stranami alebo že by sa v takýchto diskusiách oneskorila. Naopak, snažila sa zhromaždiť všetky potrebné informácie a pokúsila sa prostredníctvom rokovaní nájsť riešenie problematiky uvedenej v liste Chorvátskej republiky z 13. mája 2013, ktorý je spomenutý v bode 112 vyššie.
- 115 Po druhé z článku 107 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013 (zodpovedajúcemu článku 118 s ods. 4 nariadenia č. 1234/2007) vyplýva, že Komisia môže do 31. decembra 2014 z vlastného podnetu zrušiť ochranu automaticky priznanú existujúcim názvom vín, ktoré oznámili členské štáty, vrátane slovinského CHOP „Teran“, ak tieto názvy nespĺňajú alebo už nespĺňajú podmienky na priznanie CHOP uvedené v článku 93 toho istého nariadenia. Komisia tak vzhľadom na to, že výnimka z úpravy označovania pre výraz „teran“ v prospech Chorvátskej republiky bola namiesto iba preto, že existovalo slovinské CHOP s rovnakým názvom, mohla pred prijatím napadnutého nariadenia legitímne počkať na výsledok preskúmania spisu predloženého Slovinskou republikou pre CHOP „Teran“.
- 116 Po tretie Komisia vo svojom liste z 18. januára 2017 adresovanom Slovinskej republike uviedla, že do 30. júna 2017 musí prijať rozhodnutie týkajúce sa technických podkladov chorvátskeho CHOP „Hrvatska Istra“, ktorého sa konkrétne týka názov odrody viniča „teran“. V odpovedi na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania Komisia uviedla, že technické podklady tohto chorvátskeho CHOP

výslovne stanovovali, že názov „teran“ je povolené uvádzať na etiketách s cieľom uvádzania na trh pod podmienkou, že sa tento názov uvádza v rovnakom zornom poli ako názov CHOP „Hrvatska Istra“. Komisia tiež spresnila, že vzhľadom na trvanie diskusií a neexistenciu pozitívneho vývoja v otázke názvu „teran“ mohla iba konštatovať, že dosiahnutie dohody medzi dotknutými členskými štátmi nie je možné, a rozhodla sa prijať napadnuté nariadenie, v ktorom prebrala spôsoby označovania stanovené v technických podkladoch chorvátskeho CHOP „Hrvatska Istra“, pričom nepočkala na uplynutie lehoty stanovenej na preskúmanie tohto spisu.

- 117 Po štvrté, ako vyplýva z odôvodnenia 3 napadnutého nariadenia, Komisia očakávala, že Slovinská republika a Chorvátska republika nájdu riešenie prostredníctvom rokovaní, čo sa napokon napriek úsilíu Komisie v tomto zmysle ukázalo ako nemožné.
- 118 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že Komisia v priebehu štyroch rokov, ktoré predchádzali prijatiu napadnutého nariadenia, aktívne pokračovala v posudzovaní spisu „teran“, ktorého citlivú povahu, rovnako ako Slovinská republika, niekoľkokrát zdôraznila, a že donekonečna neoddaľovala výkon svojich právomocí. Komisia naopak, ako vyplýva z bodu 116 vyššie, na účely prijatia napadnutého nariadenia dokonca uprednostnila nečakať na uplynutie lehoty na preskúmanie technických podkladov chorvátskeho CHOP „Hrvatska Istra“, ktorá uplynula 30. júna 2017.
- 119 V dôsledku toho treba výhradu Slovinskej republiky založenú na tom, že Komisia neprimerane oddaľovala výkon svojich právomocí, zamietnuť ako nedôvodnú.

c) O výhrade založenej na protiprávnom rozsahu retroaktívneho účinku napadnutého nariadenia

- 120 Ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 99 vyššie, zásada právnej istoty v zásade bráni priznaniu retroaktívneho účinku aktom Únie. Tento zákaz však možno vylúčiť, ak sú splnené dve kumulatívne podmienky, a to po prvé cieľ sledovaný napadnutým aktom vyžaduje, aby mu bol priznaný retroaktívny účinok, a po druhé, že bola náležite rešpektovaná legitímna dôvera dotknutých osôb.
- 121 Treba teda preskúmať, či rozsah retroaktívneho účinku napadnutého nariadenia spĺňa dve podmienky pripomenuté v bode 120.

1) O cieľi sledovanom napadnutým nariadením

- 122 Z judikatúry vyplýva, že akty Únie s retroaktívnym účinkom musia vo svojich odôvodneniach jasne a jednoznačne obsahovať údaje, ktoré odôvodňujú zamýšľaný retroaktívny účinok (rozsudok z 1. apríla 1993, *Diversinte a Iberlacta*, C-260/91 a C-261/91, EU:C:1993:136, bod 10). Rovnako sa vyžaduje, aby bol akt s takýmto retroaktívnym účinkom spôsobilý dosiahnuť sledovaný cieľ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 1991, *Crispoltoni*, C-368/89, EU:C:1991:307, bod 18).
- 123 V prejednávanej veci z odôvodnenia 8 napadnutého nariadenia vyplýva, že toto nariadenie malo nadobudnúť účinnosť odo dňa pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii 1. júla 2013 z dôvodu, že žiadosť o zaradenie názvu odrody viniča „teran“ do prílohy XV časti A nariadenia č. 607/2009 bola podaná pred týmto dňom pristúpenia, v okamihu pristúpenia tohto štátu v ňom existovala prax označovania, v rámci ktorej sa používal názov „teran“, a prijatie napadnutého nariadenia bolo odložené iba do okamihu, než sa nájde riešenie prostredníctvom rokovania so Slovinskou republikou.
- 124 Cieľom napadnutého nariadenia je teda v podstate chrániť prax označovania existujúcu v Chorvátsku k 30. júnu 2013, ktorá navyše nie je spochybnená, a to v nadväznosti na žiadosť, ktorú v tomto zmysle tento štát podal. Na tento účel tak išlo o vyriešenie konfliktnej situácie medzi touto vtedy zákonnou praxou a právami vyplývajúcimi zo slovinského CHOP „Teran“, ktoré bolo udelené pred pristúpením Chorvátskej republiky k Únii, odo dňa, keď tento konflikt vznikol.

- 125 Na jednej strane, ako bolo uvedené v bode 105 vyššie, Komisia nemohla prijať delegované nariadenie udeľujúce výnimku pre dotknutú chorvátsku prax označovania pred pristúpením Chorvátskej republiky k Únii, pretože na prijatie takéhoto aktu voči tretej krajine nemá právomoc *ratione loci*.
- 126 Okrem toho, ako je uvedené v bode 103 vyššie, z článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 vyplýva, že Komisia, ktorá nemohla začať proces prijímania napadnutého nariadenia pred pristúpením Chorvátskej republiky k Únii, musela na účely posúdenia existencie vnútroštátnej praxe označovania, na ktorú by sa mohla uplatniť výnimka zo všeobecných pravidiel Únie z úpravy označovania, vychádzať zo situácie existujúcej v okamihu pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii, a nie zo situácie existujúcej v neskoršom okamihu.
- 127 Na druhej strane vzhľadom na citlivú povahu otázky názvu „teran“ pre oba dotknuté štáty sa mohla Komisia od vzniku dotknutého konfliktu 1. júla 2013 odôvodnene pokúsiť hľadať riešenie prostredníctvom rokovania medzi uvedenými štátmi, čo si vyžadovalo určitý čas. Ako bolo uvedené v bode 118 vyššie, Komisia od tohto dňa až do prijatia napadnutého nariadenia aktívne pokračovala v preskúvaní spisu „teran“.
- 128 Navyše medzi účastníkmi konania nie je sporné, že cieľom článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 je práve umožniť Komisii ustanoviť výnimky, ktoré dovoľia ďalšie používanie existujúcej praxe označovania hneď od pristúpenia štátu k Únii. Ako uznala samotná Slovinská republika vo svojich odpovediach na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, takýto retroaktívny účinok sa vyžadoval z dôvodu potrebnej kontinuity zákonnej praxe označovania, takže článok 3 druhý odsek napadnutého nariadenia nemožno zrušiť bez toho, aby došlo k zmene podstaty tohto nariadenia.
- 129 V tomto kontexte by uloženie povinnosti Komisii vychádzať na účely posúdenia existencie osobitnej praxe označovania zo situácie existujúcej v okamihu pristúpenia štátu k Únii bez toho, aby sa jej umožnilo uplatniť výnimku pre tú istú prax označovania retroaktívne ku dňu pristúpenia, hoci je pre ňu právne aj fakticky nemožné nariadenie prijať v deň pristúpenia tohto štátu k Únii, viedlo k tomu, že by delegovanie stanovené v článku 100 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1308/2013 bolo zbavené akéhokolvek potrebného účinku.
- 130 V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že napadnuté nariadenie sledovalo cieľ všeobecného záujmu, ktorý vyžadoval, aby bol uvedenému napadnutému nariadeniu priznaný retroaktívny účinok, ktorý je stanovený v článku 3 tohto nariadenia.

2) O rešpektovaní legitímnej dôvery slovinských výrobcov vín

- 131 Pokiaľ ide o rešpektovanie legitímnej dôvery slovinských výrobcov vín, treba overiť, či u nich Komisia v súlade s judikatúrou citovanou v bode 96 vyššie vzbudila odôvodnené očakávania, že Chorvátskej republike nebude, pokiaľ ide o uvádzanie názvu „teran“ na etikete vín vyrobených na jej území, udelená žiadna výnimka s retroaktívnym účinkom. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že takýmito uisteniami sú bez ohľadu na formu, v akej sú oznámené, presné, bezpodmienečné a zhodujúce sa informácie (pozri rozsudok z 22. novembra 2018, Portugalsko/Komisia, T-31/17, EU:T:2018:830, bod 86 a citovanú judikatúru), a ktoré pochádzajú z autorizovaných a dôveryhodných zdrojov (rozsudok z 9. marca 2018, Portugalsko/Komisia, T-462/16, neuvverejnený, EU:T:2018:127, bod 20).
- 132 Slovinská republika s cieľom preukázať, že Komisia vzbudila legitímnu dôveru u slovinských výrobcov vín, v podstate poukazuje na prijatie vykonávacieho nariadenia č. 753/2013, ktoré niekoľko mesiacov po pristúpení Chorvátskej republiky k Únii stanovilo výnimky z úpravy označovania v prospech Chorvátskej republiky, ako aj na to, že B, tlačový hovorca člena Komisie zodpovedného za poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka, urobil 22. apríla 2013 vyhlásenie, podľa ktorého žiadne chorvátske

víno nebude možné uvádzať na trh s použitím názvu „teran“. Vychádza tiež z toho, že Chorvátska republika nepožiadala o zaradenie názvu „teran“ do zoznamu v časti A prílohy XV nariadenia č. 607/2009.

- 133 Pokiaľ ide najprv o vykonávacie nariadenie č. 753/2013 prijaté krátko po pristúpení Chorvátskej republiky k Únii, z odôvodnenia 3, ako aj z článku 1 bodu 2 tohto nariadenia skutočne vyplýva, že v nadväznosti na žiadosť Chorvátskej republiky v tomto zmysle bolo potrebné zmeniť a doplniť prílohu XV časť A nariadenia č. 607/2009 a že táto zmena sa netýkala názvu „teran“. Z vykonávacieho nariadenia č. 753/2013 však nijako nevyplýva, že dotknutá žiadosť Chorvátskej republiky bola vyčerpávajúca a že Komisia prijatím tohto nariadenia slovinským výrobcom vín potvrdila, že Chorvátskej republike nemožno udeliť žiadnu ďalšiu výnimku z úpravy označovania. V tomto kontexte teda nemožno hovoriť o porušení zásady *nemo potest venire contra factum proprium*.
- 134 V tejto súvislosti údajne jasný výklad článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009, namietaný Slovinskou republikou, podľa ktorého museli byť všetky výnimky prijaté v čase pristúpenia, nepochádza od samotnej Komisie. Spis neobsahuje nijaký dôkaz umožňujúci preukázať, že Komisia sa od pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii verejne stotožnila s výkladom Slovinskej republiky, a mala tak v úmysle vylúčiť akúkoľvek výnimku z úpravy označovania pre názov „teran“.
- 135 Pokiaľ ide ďalej o údajné nepodanie žiadosti o zaradenie názvu „teran“ do zoznamu v časti A prílohy XV nariadenia č. 607/2009 Chorvátskou republikou, ako aj neexistenciu rokovaní o tejto otázke pred pristúpením, nemožno tieto skutočnosti aj za predpokladu, že by boli preukázané, považovať za konkrétne uistenia poskytnuté Komisiou alebo za situáciu, ktorú predtým vytvorila samotná Komisia.
- 136 Treba dodať, že ako vyplýva z bodu 111 vyššie, Slovinská republika predložila Komisii technické podklady uvedené v článku 118c nariadenia č. 1234/2007 (zodpovedajúcom článku 35 nariadenia č. 479/2008), týkajúce sa názvu vína „Teran“ ako takého, s cieľom ochrany tohto názvu ako CHOP v zmysle článku 118b tohto nariadenia až 6. decembra 2011. Pred týmto dátumom, ako vyplýva z bodov 28 a 29 vyššie, sa názov „Teran“ ako dodatočný termín v zozname slovinských akostných vín spájal s názvom „Kras“, najprv ako „Kras, teran“, a potom ako „Teran, Kras“.
- 137 Okrem toho zo spisu vyplýva, že 22. apríla 2013, teda po predložení technických podkladov týkajúcich sa slovinského názvu „teran“ uvedených v bode 136 vyššie a pred pristúpením Chorvátskej republiky k Únii, sa uskutočnilo stretnutie medzi slovinským a chorváckym ministrom poľnohospodárstva. Zápisnica z tohto stretnutia uvedená v prílohe 6 vyjadrenia Chorvátskej republiky ako vedľajšieho účastníka konania uvádza, že cieľom tohto bilaterálneho stretnutia bolo prediskutovať otázku „vína teran“ a prípadné spoločné riešenie, ktoré by výrobcem chorváckych vín umožnilo naďalej používať označenie „teran“ na ich vínach po 1. júli 2013, a to i napriek slovinskému CHOP toho istého názvu. Od tohto stretnutia tak Slovinská republika nemohla nevedieť o prianí Chorvátskej republiky chrániť svoju prax označovania od svojho pristúpenia k Únii.
- 138 Navyše vzhľadom na rokovaciu pozíciu Chorvátskej republiky z roku 2008 a následne na dodatok k rokovacej pozícii Chorvátskej republiky z 28. septembra 2011, v ktorom Chorvátska republika uviedla, že očakáva, že otázka prípadných výnimiek z úpravy označovania bude vyriešená po jej pristúpení k Únii, Slovinská republika nemohla nevedieť o možnosti, že Komisia na účely priznania takých výnimiek využije svoje splnomocnenie stanovené v článku 118j nariadenia č. 1234/2007 a potom v článku 100 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1308/2013. Platí to o to viac pre otázku názvu „teran“, ktorú Chorvátska republika výslovne vzniesla na stretnutí uvedenom v bode 137 vyššie.
- 139 Napokon, čo sa týka vyhlásenia B, tlačového hovorcu člena Komisie zodpovedného za poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka z 22. apríla 2013, podľa ktorého žiadne chorvátske víno nebude možné uvádzať na trh s použitím názvu „teran“, treba konštatovať, že toto vyhlásenie je stručne

prevzaté v článku chorvátskeho denníka *HRT*, ktorý bol uverejnený 23. apríla 2013. Takéto vyhlásenie aj za predpokladu, že pochádza zo zdroja považovaného za oprávnený zastupovať Komisiu, pritom samo osebe nemôže predstavovať „presné a zhodujúce sa“ uistenia poskytnuté Komisiou.

- 140 Toto vyhlásenie bolo napokon vyvrátené najneskôr v okamihu, keď Komisia po tom, čo sa oboznámila s obavami Chorvátskej republiky týkajúcimi sa používania názvu „teran“ a preskúmala existujúcu situáciu, ako aj rôzne možné alternatívy, členským štátom na účely prípravy stretnutia skupiny odborníkov GREX WINE 8. septembra 2014 oznámila návrh nariadenia. Už od tohto okamihu, teda dlho pred uplynutím lehoty 31. decembra 2014 uvedenej v bode 115 vyššie, už nebolo možné hovoriť o presných, bezpodmienečných a zhodujúcich sa uisteniach Komisie, podľa ktorých by slovinské CHOP „Teran“ naďalej požívalo „absolútnu ochranu“.
- 141 K tomu sa pridáva skutočnosť, ako poznamenáva Komisia, že podľa článku 118 s nariadenia č. 1234/2007, teraz článku 107 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013, Komisia mohla až do 31. decembra 2014 rozhodnúť o zrušení ochrany udeľovanej automaticky chráneným názvom, ak by konštatovala, že tieto názvy nespĺňajú kritériá CHOP stanovené najprv v článku 118b nariadenia č. 1234/2007 a neskôr v článku 93 nariadenia č. 1308/2013. V tomto ohľade Slovinská republika nemôže tvrdiť, že Komisia nemala žiadny dôvod na to, aby zrušila ochranu udelenú názvu „Teran“. Takéto subjektívne vnímanie nemožno vzhľadom na neexistenciu dôkazov umožňujúcich preukázať, že Komisia Slovinskej republike výslovne poskytla takéto uistenie, považovať za presné a bezpodmienečné uistenie poskytnuté Komisiou.
- 142 Slovinská republika preto nijako nepreukázala, že Komisia u jej výrobcov vín vyvolala legitímnu dôveru v to, že napadnuté nariadenie nebude prijaté.
- 143 Okrem toho, pokiaľ ide konkrétne o retroaktívny účinok priznaný napadnutému nariadeniu, treba konštatovať, že samotnej Slovinskej republike v dôsledku prijatia nariadenia č. 1429/2004 z 9. augusta 2004 krátko po jej pristúpení k Únii 1. mája 2004 plynuli výhody z výnimiek z úpravy označovania. Ako však vyplýva z jeho článku 3, už toto nariadenie stanovovalo, že udelené výnimky sa uplatnia s retroaktívnym účinkom k dátumu pristúpenia Slovinskej republiky.
- 144 Okrem toho, ako uviedla Slovinská republika v bodoch 53 a 54 žaloby, po pristúpení Bulharskej republiky a Rumunska k Únii 1. januára 2007 Komisia tiež prijala dve nariadenia, ktorými povolila výnimky z úpravy v označovaní s retroaktívnym účinkom v prospech týchto štátov. Išlo jednak o nariadenie Komisie (ES) č. 382/2007 zo 4. apríla 2007, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 753/2002 (Ú. v. EÚ L 95, 2007, s. 12), uplatniteľné od 1. apríla 2007, a jednak o nariadenie Komisie (ES) č. 1207/2007 zo 16. októbra 2007, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 753/2002 (Ú. v. EÚ L 272, 2007, s. 23), uplatniteľné od 1. júla 2007.
- 145 Nemožno teda dospieť k záveru, že Komisia poskytla slovinským výrobcov vín presné, bezpodmienečné a zhodujúce sa uistenia, že Chorvátskej republike nebude udelená žiadna výnimka z označovania s retroaktívnym účinkom, pokiaľ ide o názov „teran“, aj keď sa tento účinok vzťahoval na dlhší čas, než je stanovený v iných nariadeniach citovaných v bodoch 143 a 144 vyššie.
- 146 Navyše, ako vyplýva z bodu 130 vyššie, priznanie retroaktívneho účinku napadnutému nariadeniu bolo nevyhnutné vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci, ako to samotná Slovinská republika uznala.
- 147 Slovinská republika preto nepreukázala, že rozsah a spôsoby úpravy retroaktívneho účinku napadnutého nariadenia porušili legitímnu dôveru slovinských výrobcov vín, pričom nie je potrebné vypočúť svedka navrhovaného Slovinskou republikou.

d) O výhrade založenej na zásahu do kontrolných postupov vedených v Slovinsku voči osobám zodpovedným za porušenia proti CHOP „Teran“

- 148 Pokiaľ ide o údajný zásah do kontrolných postupov vedených v Slovinsku voči osobám zodpovedným za porušenia proti slovinskému CHOP „Teran“, zo spisu skutočne vyplýva, že slovinské orgány v rokoch 2013 až 2016 uskutočnili rôzne kontroly, na základe ktorých mohli byť uložené pokuty z dôvodu uvedenia názvu „teran“ na fľašiach vín pochádzajúcich z Chorvátskej republiky.
- 149 Vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 133 až 145 vyššie však slovinské orgány nemohli nevedieť o skutočnosti, že otázka používania názvu „teran“ Chorvátskou republikou zostáva otvorená, rovnako ako o skutočnosti, že Komisia mala od septembra 2014 v úmysle prijať také nariadenie, akým je napadnuté nariadenie.
- 150 V tomto kontexte Komisii nemožno vytýkať, že porušila zásadu právnej istoty alebo ochrany legitímnej dôvery slovinských orgánov, pokiaľ ide o kontrolné činnosti, ktorých vykonanie im sama neuložila ani o nich sama nerozhodla.

e) O výhrade týkajúcej sa nedodržania nadobudnutých práv

- 151 Ako vyplýva z bodu 141 vyššie, Komisia mohla na základe článku 118 s nariadenia č. 1234/2007, teraz článku 107 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013, až do 31. decembra 2014 rozhodnúť o zrušení ochrany slovinského CHOP „Teran“, ak by konštatovala, že nespĺňa kritériá na ochranu ako CHOP. Slovinská republika s prihliadnutím na judikatúru pripomenutú v bode 98 vyššie a vzhľadom na mieru voľnej úvahy Komisie pri prijímaní výnimiek z úpravy označovania v súlade s článkom 100 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia č. 1308/2013 nemôže tvrdiť, že v prejednávanej veci došlo k zásahu do nadobudnutých práv.
- 152 Treba teda tiež zamietnuť výhrady Slovinskej republiky týkajúce sa nedodržania nadobudnutých práv.
- 153 Z bodov 101 až 152 vyššie tak vyplýva, že všetky výhrady Slovinskej republiky založené na porušení zásad právnej istoty, ochrany legitímnej dôvery a dodržania nadobudnutých práv musia byť zamietnuté ako nedôvodné.

2. O porušení zásady proporcionality

- 154 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry na účely určenia, či je ustanovenie v súlade so zásadou proporcionality, treba overiť, či prostriedky, ktoré zavádza, umožňujú dosiahnuť sledovaný cieľ a či nejdú nad rámec toho, čo je na jeho dosiahnutie nevyhnutné (rozsudok z 22. novembra 2001, Holandsko/Rada, C-301/97, EU:C:2001:621, bod 131; pozri tiež rozsudok z 15. marca 2006, Taliansko/Komisia, T-226/04, neuvverejnený, EU:T:2006:85, bod 86 a citovanú judikatúru).
- 155 V prejednávanej veci, ako bolo uvedené v bode 124 vyššie, je cieľom napadnutého nariadenia v podstate ochrana zákonnej praxe označovania existujúcej v Chorvátsku k 30. júnu 2013 a nájdenie riešenia konfliktu medzi touto praxou a ochranou slovinského CHOP „Teran“.
- 156 Vzhľadom na to, ako sa uvádza najmä v bode 105 vyššie, že Komisia nemohla začať proces prijímania napadnutého nariadenia pred pristúpením Chorvátskej republiky k Únii, keďže na tento účel nemala právomoc *ratione loci*, musela napadnutému nariadeniu nevyhnutne priznať retroaktívny účinok, aby zabezpečila ochranu praxe označovania existujúcej v Chorvátsku hneď od 1. júla 2013, ako bolo konštatované v bode 130 vyššie.

- 157 Ochrana praxe označovania existujúcej v Chorvátsku v čase jeho pristúpenia k Únii by navyše nemohla byť zabezpečená, ak by bol retroaktívny účinok napadnutého nariadenia obmedzený len na niekoľko mesiacov, pričom by nepokrýval celé obdobie, ktoré uplynulo medzi pristúpením Chorvátskej republiky k Únii a prijatím tohto nariadenia. Aj keď je síce pravda, že retroaktívny účinok sa vzťahuje na niekoľko rokov skôr výnimočne, kratší retroaktívny účinok by neumožnil dosiahnuť cieľ, ktorý tento účinok sleduje.
- 158 Navyše dĺžku trvania retroaktívneho účinku v prejednávanej veci možno pripísať osobitne citlivej povahe prípadu, pripomenutej v bode 118 vyššie, ako aj dĺžke rokovaní vedených Komisiou s cieľom dosiahnuť riešenie medzi dotknutými štátmi zmiernom. V tejto súvislosti, ako bolo uvedené v bode 114 vyššie, počas celého obdobia pred prijatím napadnutého nariadenia nebola Komisia pasívna. Takisto nie je preukázané, že by oddaľovala začiatok rokovaní s dotknutými stranami alebo že by sa v takýchto diskusiách oneskorila. Naopak, snažila sa zhromaždiť všetky potrebné informácie a pokúsila sa nájsť riešenie prostredníctvom rokovaní medzi dotknutými stranami, a to od okamihu, keď mala právomoc *ratione loci* na uplatnenie článku 118j nariadenia č. 1234/2007, teraz článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013, teda odo dňa pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii.
- 159 Retroaktívny účinok napadnutého nariadenia tak aj napriek svojmu rozsahu umožňuje dosiahnuť sledovaný cieľ a nejde nad rámec toho, čo je na tento účel nevyhnutné.
- 160 Tvrdenia Slovinskej republiky založené na porušení zásady proporcionality teda musia byť zamietnuté ako nedôvodné.
- 161 V dôsledku toho sa musí zamietnuť druhý žalobný dôvod ako celok.

C. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 17 Charty a článku 1 Protokolu č. 1 k EDLP

- 162 Slovinská republika tvrdí, že prijatím napadnutého nariadenia Komisia neprimerane zasiahla do práv duševného vlastníctva a obchodných práv slovinských výrobcov vín, a teda do ich základného práva vlastníť majetok, ktoré je chránené článkom 17 Charty a článkom 1 Protokolu č. 1 EDLP. V tomto ohľade uvádza niekoľko tvrdení.
- 163 Po prvé používanie názvu odrody viniča „teran“ chorvátskymi výrobcami, na rozdiel od práva duševného vlastníctva spojeného s CHOP „Teran“, nepredstavuje majetkové právo v zmysle článku 17 Charty alebo článku 1 Protokolu č. 1 EDLP. Komisia tak zvažila dva právne záujmy, ktoré vôbec nie sú rovnocenné.
- 164 Po druhé používanie názvu odrody viniča „teran“, ktorý je úplným homonymom CHOP „Teran“, chorvátskymi výrobcami vín vyvoláva nebezpečenstvo ľahkého oklamania spotrebiteľov, ako vyplýva predovšetkým z rozsudku z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35), a z prijatia nariadení Komisie (ES) č. 1166/2009 z 30. novembra 2009, ktorým sa mení a dopĺňa a opravuje nariadenie Komisie (ES) č. 606/2009, ktorým sa ustanovujú určité podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 479/2008, pokiaľ ide o kategórie vinárskych výrobkov, enologické postupy a uplatniteľné obmedzenia (Ú. v. EÚ L 314, 2009, s. 27). Takéto používanie názvu „teran“ je tiež v rozpore s článkom 100 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1308/2013 a chorvátskym výrobcom umožňuje neoprávnené ťažiť z dobrej povesti dotknutého slovinského CHOP. Navyše by napadnuté nariadenie mohlo viesť k zbaveniu CHOP „Teran“ jeho obsahu až do tej miery, že by sa v rozpore s výslovným zákazom uvedeným v článku 103 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013 stalo druhovým, a bolo by tak zbavené ochrany.

- 165 Po tretie napadnuté nariadenie ide nad rámec toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie cieľov sledovaných právnou úpravou CHOP, pretože chorvátski výrobcovia môžu používať synonymum názvu „teran“, a to názov „istrijanac“. V tejto súvislosti Slovinská republika cituje rozsudok z 12. mája 2005, Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia a ERSA (C-347/03, EU:C:2005:285). Napadnuté nariadenie okrem toho môže slovinským výrobcom vín spôsobiť značnú hospodársku ujmu.
- 166 Slovinská republika dodáva, že článok 100 ods. 3 prvý pododsek nariadenia č. 1308/2013 neumožňuje automatické udelenie výnimky pre každú existujúcu prax označovania, ako to preukazuje prax samotnej Komisie, najmä pokiaľ ide o názvy chorvátskych odrôd viniča Barbera a Portugizac, ako aj Montepulciano. V tejto súvislosti sa Slovinská republika domnieva, že Komisia porušila všeobecnú zásadu rovnosti zaobchádzania, pretože s porovnateľnými situáciami zaobchádzala rozdielne.
- 167 Po štvrté prijatie napadnutého nariadenia takmer štyri roky po pristúpení Chorvátskej republiky k Únii porušuje zásadu proporcionality. Okrem toho Komisia konala v porovnateľných situáciách nekoherentne vo vzťahu k svojej predchádzajúcej praxi a neexistuje žiadny objektívny dôvod na tento rozdiel v prístupe.
- 168 Po piate Slovinská republika ďalej tvrdí, že možnosť Komisie ustanoviť výnimku pri pristúpení nového členského štátu k Únii podlieha súhlasu členského štátu výrobcov s CHOP, ako to vyplýva z článku 49 druhého odseku ZEÚ. Komisia by mala pred prijatím delegovaného aktu prinajmenšom zohľadniť stanovisko dotknutého členského štátu.
- 169 Komisia podporovaná Chorvátskou republikou odmieta tvrdenia Slovenskej republiky.

1. Zhrnutie zásad

- 170 Právo vlastníť majetok predstavuje základné právo zakotvené v článku 17 Charty. Toto právo sa však neprejavuje ako absolútna výsada. Ako vyplýva z článku 52 ods. 1 Charty, uplatnenie práva vlastníť majetok môže byť totiž obmedzené pod podmienkou, že tieto obmedzenia sú stanovené zákonom, že skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu sledovaným Úniou a nepredstavujú vo vzťahu k sledovanému účelu neprimeraný a neúnosný zásah, ktorým by bola zasiahnutá samotná podstata takto zaručeného práva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, bod 70).
- 171 Čo sa týka súdneho preskúmania dodržiavania zásady proporcionality, Súdny dvor uznal, že normotvorca Únie v rámci výkonu zverených právomocí disponuje rozsiahlou diskrečnou právomocou v oblasti, v ktorej si jeho konanie vyžaduje výber tak politickej, ako aj hospodárskej alebo sociálnej povahy a pri ktorej musí vykonať komplexné posúdenie a hodnotenie. Osobitne to platí, pokiaľ ide o spoločnú poľnohospodársku politiku, teda oblasť, v ktorej normotvorca Únie disponuje širokou mierou voľnej úvahy, ktorá zodpovedá politickým úlohám, ktoré mu ukladajú články 40 až 43 ZFEÚ (rozsudky zo 17. marca 2011, AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, bod 80, a zo 14. marca 2013, Agrargenossenschaft Neuzelle, C-545/11, EU:C:2013:169, bod 43).
- 172 Navyše táto široká miera voľnej úvahy nie je vyhradená normotvorcovi. Bolo totiž rozhodnuté, že Rada môže v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky považovať za potrebné Komisii zveriť širokú mieru voľnej úvahy (pozri uznesenie z 22. marca 2010, SPM/Rada a Komisia, C-39/09 P, neuvverejnené, EU:C:2010:157, bod 38 a citovaná judikatúra).
- 173 Vzhľadom na skutočnosť, že Komisia má, ako vyplýva z bodov 171 a 172 vyššie, v prejednávacom prípade širokú mieru voľnej úvahy súvisiacu so zohľadnením existujúcej praxe označovania, iba zjavná nevhodnosť opatrenia, ktoré bolo vydané v tejto oblasti, vo vzťahu k cieľu, ktorý zamýšľa Komisia sledovať, môže mať vplyv na súlad takého opatrenia s právom (pozri v tomto zmysle rozsudky

z 13. decembra 1994, SMW Winzersekt, C-306/93, EU:C:1994:407, bod 21, a z 2. júla 2009, Bavaria a Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, bod 81). Jediné kritérium, ktoré sa má v tomto kontexte uplatniť, je zistenie, či opatrenie prijaté normotvorcom bolo jediné alebo najlepšie možné, ale pričom však bolo zjavne neprimerané (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. júla 2011, Beneo-Orafti, C-150/10, EU:C:2011:507, bod 77, a z 28. júla 2011, Agrana Zucker, C-309/10, EU:C:2011:531, bod 44).

- 174 Tento obmedzený štandard preskúmania však neznamená, že sudy Únie nemôžu podrobiť sporné opatrenia prísnej kontrole s cieľom overiť ich proporcionalitu. V tejto súvislosti sa sudy Únie musia predovšetkým uistiť, že dotknutá inštitúcia Únie zohľadnila okrem hlavného sledovaného cieľa v plnej miere existujúce záujmy (rozsudok z 12. júla 2012, Association Kokopelli, C-59/11, EU:C:2012:447, bod 40; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 12. júla 2001, Jippes a i., C-189/01, EU:C:2001:420, bod 85) a že v tomto kontexte boli riadne zohľadnené záujmy negatívne dotknutých osôb (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júla 1997, Affish, C-183/95, EU:C:1997:373, bod 43).

2. Uplatnenie na tento prípad

- 175 V prejednávanej veci napadnuté nariadenie stanovuje výnimku zo zákazu označovania chorvátskych vín s uvedením názvu odrody viniča „teran“. Cieľom tohto nariadenia teda nie je zabrániť akémukoľvek uvádzaniu vín so slovinským CHOP „Teran“ na trh ani *a fortiori* toto označovanie zrušiť. Komisia naopak rozšírila skupinu osôb, ktoré majú právo názov „teran“ používať na etiketách svojich vín, a to s cieľom zahrnúť do nej aj chorvátskych výrobcov vín. V tomto zmysle Komisia obmedzila rozsah ochrany vyplývajúcej z vlastníckeho práva priznaného osobám so slovinským CHOP „Teran“, keďže z dôvodu napadnutého nariadenia tieto osoby stratili monopol na používanie názvu „Teran“ na označovanie svojich vín.
- 176 V tomto kontexte treba overiť, či podmienky stanovené judikatúrou citovanou v bodoch 170 až 173 vyššie boli riadne dodržané.
- 177 Predovšetkým je nesporné, že dotknutú výnimku z úpravy označovania stanovilo delegované nariadenie Komisie, ktoré bolo prijaté na základe delegovania stanoveného v článku 100 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1308/2013. Podmienka týkajúca sa skutočnosti, že zásah do vlastníckeho práva musí byť stanovený zákonom, tak v prejednávanej veci je splnená. To napokon účastníci konania nijako nepopreli.
- 178 Pokiaľ ide ďalej o cieľ sledovaný napadnutým nariadením, v bodoch 123 a 124 vyššie už bolo uvedené, že cieľom tohto nariadenia je chrániť prax označovania existujúcu v Chorvátsku k 30. júnu 2013 a vyriešiť konflikt medzi touto praxou a slovinským CHOP „Teran“, ktorý vznikol v okamihu pristúpenia Chorvátska k Únii. Tento cieľ je sprevádzaný potrebou zosúladiť protichodné žiadosti Chorvátskej republiky a Slovinskej republiky, a teda rozdielne záujmy chorvátskych a slovinských výrobcov. Takýto cieľ, ktorý sa snaží nájsť rovnováhu medzi oprávnenými záujmami osôb so slovinským CHOP „Teran“ a záujmami chorvátskych výrobcov vín, možno považovať za legitímny cieľ všeobecného záujmu, čo napokon Slovinská republika nespochybňuje.
- 179 Napokon, pokiaľ ide o primeranosť dotknutej výnimky vo vzťahu k sledovanému cieľu, z odôvodnenia 5 napadnutého nariadenia vyplýva, že Komisia sa neuspokojila s jednoduchým udelením výnimky, ale overila existenciu zákonnej praxe označovania v Chorvátskej republike v čase jej pristúpenia k Únii. Komisia navyše, ako je spresnené v odôvodnení 6 napadnutého nariadenia, k spornej výnimke pripojila osobitné podmienky práve preto, aby sa zohľadnili výhrady vyjadrené Slovinskou republikou.
- 180 S cieľom zabrániť klamaniu spotrebiteľa tak Komisia spresnila, že názov odrody viniča „teran“ sa môže uvádzať na etiketách chorvátskych vín s označením CHOP „Hrvatska Istra“ pod podmienkou, že pojmy „Hrvatska Istra“ a „teran“ sa uvádzajú v rovnakom zornom poli a že v prípade názvu „teran“ je použitá menšia veľkosť písma ako v prípade označenia CHOP „Hrvatska Istra“. Na pojednávaní Komisia

uviedla, že takáto podmienka označovania je výnimočná, keďže osobitné podmienky označovania nie sú stanovené pre žiadnu inú odrodu viniča, a že táto podmienka bola prijatá práve s cieľom zohľadniť výhrady Slovinskej republiky.

181 V tomto kontexte treba vo svetle tvrdení predložených Slovinskou republikou overiť, či Komisia konala zjavne neprimeraným spôsobom vo vzťahu k sledovanému cieľu, ktorý je pripomenutý v bode 178 vyššie.

a) O nerovnocennosti dotknutých záujmov

182 Pokiaľ ide o skutočnosť, že záujem chorvátskych výrobcov vín na tom, aby mohli naďalej označovať svoje vína s uvedením názvu „teran“, nie je v žiadnom prípade rovnocenný právu slovinských výrobcov vín s CHOP „Teran“, chránenému rôznymi právnymi predpismi, treba vychádzať z toho, ako sa domnieva Komisia, že táto skutočnosť bola normotvorcom Únie už nevyhnutne zohľadnená, keď urobil politické rozhodnutie prijať článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013.

183 Cieľom článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 je totiž práve umožniť výnimky z monopolu používania vznikajúceho v dôsledku CHOP v prípade, keď existujú iné dotknuté záujmy, a to záujmy výrobcov vín bez CHOP, a spotrebiteľov, ktorí boli zvyknutí na uvádzanie určitých údajov na etiketách vín vyrábaných týmito výrobcami. Možnosť ustanoviť takúto výnimku tak zaviedol samotný normotvorca preto, aby umožnil používať homonymum takého CHOP, ako je názov „teran“, pre označovanie vín, na ktoré sa ochrana z tohto CHOP nevzťahuje.

184 V tomto kontexte na rozdiel od toho, čo tvrdí Slovinská republika, nemôže skutočnosť, že článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013 stanovuje len možnosť, a nie povinnosť Komisie udeliť výnimku, či to, že uvádzanie CHOP na etiketách vín je na rozdiel od uvádzania použitej odrody viniča povinné, preukázať, že výnimka uvedená v napadnutom nariadení je zjavne neprimeraná vo vzťahu k sledovanému cieľu všeobecného záujmu.

b) O homonymii názvu odrody viniča „teran“ a CHOP „Teran“

185 Pokiaľ ide o homonymiu názvu odrody viniča „teran“ a slovinského CHOP „Teran“, zo znenia článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 predovšetkým nijako nevyplýva, že by takáto okolnosť vylučovala akúkoľvek možnosť poskytnutia výnimky z úpravy označovania. Jediná podmienka stanovená na jej udelenie spočíva v existencii zákonnej praxe označovania v okamihu pristúpenia dotknutého štátu k Únii.

186 Zo znenia článku 100 ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1308/2013 napokon vyplýva, že toto ustanovenie sa týka situácie, v ktorej názov odrody viniča „pozostáva“ z CHOP, takže prípad homonymie je v tomto ustanovení upravený.

187 Zásadný zákaz stanovený v článku 100 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1308/2013, na ktorý sa odvoláva Slovinská republika, sa navyše týka iba zápisu, ktorý je homonymom či čiastočným homonymom už zapísaného názvu. Táto situácia je však odlišná od situácie v prejednávanej veci. Zo spisu totiž vôbec nevyplýva, že by názov odrody viniča „teran“ bol predmetom žiadosti o zápis ako CHOP, ktoré by bolo konkurenčné k slovinskému CHOP toho istého názvu.

188 Ďalej treba na jednej strane konštatovať, že Komisia osobitne zohľadnila nebezpečenstvo uvedenia spotrebiteľov do omylu v prípade chorvátskych vín vyrobených po nadobudnutí účinnosti napadnutého nariadenia, pretože, ako bolo uvedené v bode 179 vyššie, toto nariadenie výnimočne stanovuje osobitné podmienky označovania týchto vín, čo Slovinská republika nespochybňuje. Spotrebiteľ tak bude musieť názov chorvátskej odrody viniča „teran“ vždy čítať v spojení s označením chorvátskeho CHOP „Hrvatska Istra“ (chorvátska Istria), ktoré musí byť uvedené väčším písmom než názov „teran“.

- 189 Na druhej strane, pokiaľ ide o vína s chorvátskym CHOP „Hrvatska Istra“, ktoré boli vyrobené pred nadobudnutím účinnosti napadnutého nariadenia, je pravda, že tieto vína možno podľa článku 2 tohto nariadenia naďalej uvádzať na trh až do vyčerpania zásob, pričom nemusia dodržiavať osobitné podmienky označovania stanovené týmto nariadením pre víno vyrobené po nadobudnutí jeho účinnosti, pripomenuté v bode 188 vyššie. Ide však len o prechodný režim, ktorý sa okrem iného týka len vín s chorvátskym CHOP „Hrvatska Istra“. Pravdepodobnosť prípadnej zámény s vínami označenými slovinským CHOP „Teran“ je teda obmedzená na určité vína vyrobené počas určitého obdobia, ktoré pochádzajú z konkrétnej oblasti.
- 190 Navyše, ako vysvetlila Komisia vo svojich odpovediach na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, názov „Hrvatska Istra“ bol v Chorvátsku chránený už v čase jeho pristúpenia k Únii. Na účely zachovania tejto ochrany ako CHOP, ako vyplýva z článku 118 s ods. 4 a 5 nariadenia č. 1234/2007, bola Chorvátska republika povinná predložiť technické podklady umožňujúce preukázať, že tento názov skutočne spĺňa podmienky článku 118b toho istého nariadenia. Komisia vysvetlila, pričom jej nikto neoponoval, že technické podklady, ktoré predložila Chorvátska republika, uvádzajú, že názov „teran“ je na etiketách vín „Hrvatska Istra“ povolené uvádzať len pod podmienkou, že sa názov „teran“ nachádza v rovnakom zornom poli ako názov „Hrvatska Istra“ a je vyhotovený v menšej veľkosti, než je písmo, v ktorom je uvedený názov „Hrvatska Istra“. S prihliadnutím na takéto existujúce podmienky označovania sa pritom pravdepodobnosť zámény medzi vínom „teran“ vyrobeným v Chorvátsku pred nadobudnutím účinnosti napadnutého nariadenia a slovinským vínom s homonymným CHOP „Teran“ zdá byť obmedzená najmä preto, že sa môže týkať, pokiaľ ide o vína, na ktoré sa vzťahuje kritizované prechodné ustanovenie, teda vína vyrobené v období od júla 2013 do júla 2017, iba vín používajúcich názov „Hrvatska Istra“, ktorých označenie nie je úplne v súlade s vyššie uvedenými technickými podkladmi.
- 191 Okrem toho, pokiaľ ide o rozsudok z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35), treba uviesť, že rozsudok sa týka výkladu článku 16 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 z 15. januára 2008 o definovaní, popise, prezentácii, označovaní a ochrane zemepisných označení liehovín a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 1576/89 (Ú. v. EÚ L 39, 2008, s. 16). Toto ustanovenie okrem skutočnosti, že sa týka výlučne „liehovín“ definovaných v článku 2 nariadenia, chráni, s vylúčením vín, zemepisné označenia pred akýmkoľvek zneužitím, imitáciou alebo pripodobením a nestanovuje žiadnu možnosť výnimky z úpravy označovania. Tento rozsudok sa teda týka ustanovenia a kontextu, ktoré sú odlišné od ustanovení a kontextu, o ktoré ide v prejednávanej veci.
- 192 Slovinská republika sa nemôže odvolávať ani na rozsudok z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35), aby preukázala, že používanie názvu odrody viniča „teran“ chorvátskymi výrobcami vín vyvoláva u verejnosti myšlienkovú asociáciu týkajúcu sa pôvodu výrobku, čím týmto výrobcom umožňuje neoprávnene ťažiť z dobrej povesti slovinského CHOP „Teran“. Na jednej strane totiž medzi účastníkmi konania nie je vôbec sporné, že pri pristúpení Chorvátskej republiky k Únii v tomto štáte existovala zákonná prax označovania, v rámci ktorej bol uvádzaný názov odrody viniča „teran“, takže nemožno vychádzať z toho, že tento názov „neoprávnene“ ťaží z dobrej povesti slovinského CHOP „Teran“. Na druhej strane na rozdiel od situácie, ktorá bola základom veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35), v ktorom nebolo označovanie dotknutých nápojov doplnené o žiadny ďalší údaj, Komisia v napadnutom nariadení zohľadnila pravdepodobnosť zámény pre spotrebiteľa, pretože vyžaduje, aby bolo na etiketách chorvátskych vín „teran“ jasne uvedené, že víno pochádza z chorvátskej Istrie (CHOP „Hrvatska Istra“).
- 193 Pokiaľ ide okrem toho o argument Slovinskej republiky vychádzajúci z nariadenia č. 1166/2009, treba najprv konštatovať, že cieľom tohto nariadenia nie je vykonať článok 118j nariadenia č. 1234/2007 (teraz článok 100 nariadenia č. 1308/2013). Naopak, opiera sa o článok 113d ods. 2 a článok 121 tretí a štvrtý pododsek toho istého nariadenia, o ktoré v prejednávanej veci nejde.

- 194 Na druhej strane Slovinská republika nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že okolnosti prijatia nariadenia č. 1166/2009 boli podobné okolnostiam prejednávanej veci. Z odôvodnenia 2 tohto nariadenia naopak vyplýva, že rozhodnutie uložiť povinnosť používania výrazu „Glera“ v Taliansku na označenie dotknutej odrody viniča prijali samotné talianske orgány. Komisia sa uspokojila s tým, že vzala toto rozhodnutie na vedomie, a zmenila preto nariadenie č. 606/2009, aby zabránila nezrovnalostiam medzi talianskou právnou úpravou a právnou úpravou Únie. V prejednávanej veci Komisia naopak musela zosúladiť protichodné vnútroštátne záujmy a preskúmať existujúcu prax označovania v Chorvátsku.
- 195 Napokon Slovinská republika nemôže dôvodne tvrdiť, že uvádzanie názvu odrody viniča „teran“ pre vína z chorvátskej Istrie zbavuje slovinské CHOP „Teran“ akéhokoľvek obsahu do tej miery, že sa stáva druhovým, a zbavuje ho tým ochrany.
- 196 Z článku 101 ods. 1 nariadenia č. 1308/2013 zaiste vyplýva, že ochrana ako CHOP je názvu odopretá v prípade, že sa v Únii stal druhovým. Toto ustanovenie sa však týka podmienok, ktoré sa uplatnia na žiadosť o ochranu názvu ako CHOP. Naproti tomu článok 103 tohto nariadenia upravuje rozsah ochrany CHOP po tom, ako bola táto ochrana priznaná. Z odseku 3 tohto ustanovenia teda vyplýva, že ak sa vychádza z toho, že názov spĺňa podmienky na získanie statusu CHOP v zmysle článku 93 ods. 1 nariadenia č. 1308/2013, nemôže následne také postavenie stratiť, aj keď sa v Únii stal druhovým.

c) O existencii synonyma názvu „teran“ a nekoherentnosti činnosti Komisie

- 197 Ako uvádza Slovinská republika, z príloh listu Chorvátskej republiky adresovaného Komisii z 13. mája 2013, ktorý obsahuje žiadosť o zmenu zoznamu uvedeného v časti A prílohy XV nariadenia č. 607/2009, vyplýva, že názov odrody viniča „teran“ môže byť v Chorvátsku označený aj synonymom „istrijanac“.
- 198 Prijatím napadnutého nariadenia však Komisia, ako ukladá článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013, zohľadnila prax označovania, ktorá v Chorvátsku existovala v okamihu jeho pristúpenia k Únii. Komisia na základe dôkladného preskúmania spisu dospela k záveru, že názov „teran“ sa v tomto štáte používa na označenie odrody viniča a že z dôvodu tohto používania bolo treba pre tento názov odrody viniča urobiť výnimku z úpravy označovania.
- 199 Zo spisu však vôbec nevyplýva, že Chorvátska republika podala podobnú žiadosť týkajúcu sa používania mena „istrijanac“. Spis neobsahuje ani informácie, ktoré by mohli preukázať, že názov „istrijanac“ sa v Chorvátsku v čase jeho pristúpenia k Únii skutočne používal na označenie, a Komisia tak mala toto označenie pri prijatí napadnutého nariadenia zohľadniť.
- 200 Je pravda, že Súdny dvor v rozsudku z 12. mája 2005, Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia a ERSA (C-347/03, EU:C:2005:285, bod 133), ktorý sa týka zákazu používania talianskych názvov odrôd viniča „Tocai friulano“ a „Tocai italico“ z dôvodu existencie maďarského zemepisného označenia „Tokaj“, zdôraznil existenciu synonym, ktorými možno názvy „Tocai friulano“ a „Tocai italico“ nahradiť, aby doložil primeranosť dotknutého zákazu.
- 201 Skutočnosť, že zákaz označovania sa považoval za primeraný z dôvodu existencie synonym, však neznamená, že napadnuté nariadenie, ktorého cieľom je naopak na základe zákonného splnomocnenia povoliť používanie názvu odrody viniča na účely označovania (článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013), je neprimerané, keďže tento názov odrody viniča má synonymá. Primeranosť alebo neprimeranosť napadnutého nariadenia treba totiž posudzovať z hľadiska cieľa sledovaného v prejednávanej veci, ktorým je zohľadnenie praxe označovania, ktorá v Chorvátsku existovala ku dňu

jeho pristúpenia k Únii, a zosúladienie protichodných záujmov dvoch štátov. Komisia však tým, že povolila používanie názvu odrody viniča „teran“ pri dodržaní osobitných podmienok označovania, zjavne neprekročila rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie takého cieľa.

- 202 Pokiaľ ide o neprimerané hospodárske dôsledky, ktoré by napadnuté nariadenie mohlo mať pre slovinských výrobcov vín, vychádza tento argument, ako to tvrdí Komisia, z predpokladu uvedeného Slovinskou republikou, že spotrebiteľia budú uvedení do omylu, pokiaľ ide o skutočný pôvod chorvátskeho vína vyrobeného z odrody viniča „teran“, a uprednostnia nakupovanie tohto chorvátskeho vína, ktoré sa bude vyskytovať vo väčšom množstve a bude lacnejšie ako slovinské víno s CHOP „Teran“.
- 203 Ako však vyplýva z bodu 188 vyššie, Komisia zohľadnila nebezpečenstvo, že spotrebiteľia budú uvedení do omylu, pokiaľ ide o pôvod dotknutých vín, a stanovila osobitné podmienky označovania, ktoré sú dostatočné na to, aby sa takému omylu zabránilo.
- 204 V každom prípade zo spisu nijako nevyplýva, že katastrofické prognózy uvádzané Slovinskou republikou skutočne nastanú. V tejto súvislosti skutočnosť, že Chorvátska republika má oveľa väčší potenciál na výrobu vína „teran“ než Slovinská republika, vôbec neznamena, že výrobcovia vín v chorvátskej Istrii prestanú pestovať niektoré odrody viniča a začnú pestovať odrodu viniča „teran“ či uprednostnia zasadenie tejto odrody pred inou odrodou. Čísla týkajúce sa výroby a obrábaných plôch, ktoré uvádza Slovinská republika, síce preukazujú rozsah výroby vína „Teran“ v tomto štáte (pre 88 % slovinských výrobcov vína Teran predstavuje CHOP „Teran“ viac ako polovicu ich výroby), ale nepreukazujú, že povolenie označovania chorvátskeho vína s uvedením názvu „teran“ spôsobí slovinským výrobcom veľké straty.
- 205 Pokiaľ ide o tvrdenie Sloviskej republiky týkajúce sa nekoherentnosti činnosti Komisie, ktorá zaobchádzala s porovnateľnými situáciami rozdielne, treba pripomenúť, že všeobecná zásada rovnosti zaobchádzania, ktorá patrí medzi základné zásady práva Únie, vyžaduje, aby sa porovnateľné situácie neposudzovali rozdielne a rozdielne situácie neposudzovali rovnako, ak takéto posudzovanie nie je objektívne odôvodnené (rozsudok z 13. februára 2014, Maďarsko/Komisia, C-31/13 P, EU:C:2014:70, bod 73). Na účely konštatovania porušenia tejto zásady tak treba predovšetkým overiť, či sú situácie uvádzané v prejednávanej veci porovnateľné.
- 206 V tejto súvislosti z listu Chorvátskej republiky z 13. mája 2013 týkajúceho sa zmeny zoznamu uvedeného v časti A prílohy XV nariadenia č. 607/2009 vyplýva, že tento štát požiadal Komisiu o zaradenie názvu „barbera“, „montepuliciano“ a „portugizac“ do tohto zoznamu, pričom vykonávacie nariadenie č. 753/2013 mu napriek tomu neudelilo žiadnu výnimku z uvádzania názvu týchto odrôd na etiketách.
- 207 Táto samotná skutočnosť však nestačí na preukázanie toho, že v čase pristúpenia Chorvátska k Únii existovala v prípade všetkých názvov uvedených v bode 206 vyššie prax označovania porovnateľná s praxou označovania odrody viniča „teran“ v Chorvátsku. Spis neobsahuje v tomto zmysle žiadny dôkaz. Keďže Slovinská republika nepreukázala existenciu porovnateľných situácií, nemôže Komisia vytýkať, že v prejednávanej veci porušila zásadu rovnosti zaobchádzania ani že v tejto súvislosti konala nekoherentne.

d) O dobe, ktorá predchádzala prijatiu napadnutého nariadenia

- 208 Pokiaľ ide o údajnú neprimeranosť dĺžky doby nevyhnutnej na prijatie napadnutého nariadenia, treba konštatovať, že Slovinská republika uvádza v podstate rovnaké tvrdenie ako v rámci druhého žalobného dôvodu založeného na skutočnosti, že Komisia protiprávne oddaľovala výkon svojich právomocí.

- 209 Z dôvodov uvedených v bodoch 112 až 118 vyššie a s prihliadnutím na citlivú povahu prípadu pritom Komisii nemožno vytýkať, že jej vybavenie spisu „teran“ trvalo takmer štyri roky, ani že podporovala, aby strany našli riešenie prostredníctvom rokovaní.
- 210 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Slovinská republika nijako nepreukázala, že Komisia zjavne neprimerane zasiahla do práva vlastníť majetok slovinských výrobcov vín s CHOP „Teran“. Tretí žalobný dôvod preto treba zamietnuť. Tento záver však nemá vplyv na preskúmanie tvrdení Slovinskej republiky uvedených v bode 168 vyššie, ktoré patria do siedmeho žalobného dôvodu a budú preskúmané v tomto rámci.

D. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 41 Aktu o pristúpení Chorvátskej republiky

- 211 Slovinská republika zdôrazňuje, že podľa článku 41 Aktu o podmienkach pristúpenia Chorvátskej republiky k Európskej únii a o úpravách Zmluvy o Európskej únii, Zmluvy o fungovaní Európskej únie a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Ú. v. EÚ L 112, 2012, s. 21, ďalej len „Akt o pristúpení Chorvátskej republiky“) prípadné prechodné opatrenia v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky, ktoré uľahčujú pristúpenie Chorvátskej republiky k Únii, mohli byť prijímané iba v období troch rokov odo dňa pristúpenia a ich uplatňovanie sa muselo obmedziť na toto obdobie.
- 212 Podľa Slovinskej republiky sa však prechodné opatrenie stanovené v článku 2 napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom umožňuje vyčerpať zásoby chorvátskeho vína vyrobeného pred pristúpením Chorvátskej republiky k Únii 1. júla 2013, aj keď nespĺňajú nové podmienky označovania stanovené v článku 1 toho istého nariadenia, vzhľadom na takmer štvorročný retroaktívny účinok tohto nariadenia uplatňuje na dlhšie obdobie než tri roky stanovené v článku 41 Aktu o pristúpení Chorvátskej republiky. Komisia tak pre toto víno stanovila nové prechodné obdobie trvajúce dlhšie než tri roky po uvedenom pristúpení, čo je podľa nej v rozpore s článkom 41 Aktu o pristúpení Chorvátskej republiky.
- 213 Komisia spochybňuje tvrdenia Slovinskej republiky.
- 214 Článok 41 Aktu o pristúpení Chorvátskej republiky treba v prejednávanej veci vykladať v spojení s článkom 2 prvým odsekom tohto aktu. Toto posledné uvedené ustanovenie stanovuje, že odo dňa pristúpenia sa ustanovenia zmlúv a aktov prijatých inštitúciami pred pristúpením stávajú záväznými pre Chorvátsku republiku a uplatňujú sa v tomto štáte za podmienok stanovených v uvedených zmluvách a v dotknutom akte o pristúpení. Z toho vyplýva, že na Chorvátsku republiku sa od jej pristúpenia k Únii 1. júla 2013 v zásade vzťahujú všetky ustanovenia uplatniteľné v oblasti označovania vinárskych výrobkov vrátane zákazu označovania uvedeného v článku 118j ods. 3 nariadenia č. 1234/2007 (teraz článok 100 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013) a možnosti sa od tohto zákazu odchýliť, stanovenej v článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009.
- 215 Práve v tomto kontexte článok 41 Aktu o pristúpení Chorvátskej republiky povoľuje prijať prechodné ustanovenia v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky s cieľom uľahčiť prechod tohto štátu od vnútroštátneho režimu, ktorý predchádzal režimu Únie. Uvedené prechodné opatrenia sú teda tie, ktorých cieľom je odchýliť sa počas obmedzeného obdobia od predpisov Únie účinných k 1. júlu 2013, ktoré by sa bez týchto ustanovení uplatňovali na Chorvátsku republiku bezprostredne k tomuto dátumu.
- 216 Prechodné opatrenie obsiahnuté v článku 2 napadnutého nariadenia však nepatrí do rámca vymedzeného v bodoch 214 a 215 vyššie. Cieľom tohto ustanovenia totiž nie je stanoviť výnimku z právnej úpravy účinnej v čase pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii, ale skôr na základe

výslovného splnomocnenia priznaného článkom 100 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia č. 1308/2013 v spojení s článkom 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 poskytnúť výnimku z nových požiadaviek v oblasti označovania stanovených nariadením prijatým Komisiou po tomto pristúpení.

217 V dôsledku toho treba štvrtý žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

E. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 vzhľadom na význam, ktorý má toto ustanovenie v súlade so základnými zásadami práva Únie, ako aj s článkom 17 Charty a článkom 1 Protokolu č. 1 EDĽP, a o šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 13 ods. 2 ZEÚ a článku 290 ZFEÚ

218 Na podporu svojho piateho žalobného dôvodu Slovinská republika tvrdí, že článok 100 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1308/2013 sa musí vykladať reštriktívne v súlade so základnými zásadami práva Únie, najmä so zásadami právnej istoty, dodržiavania nadobudnutých práv, ochrany legitímnej dôvery a proporcionality, ako aj s článkom 17 Charty a článkom 1 Protokolu č. 1 EDĽP. Komisia prijatím napadnutého nariadenia, ktoré nerešpektuje tieto zásady, prekročila hranice splnomocnenia stanoveného v článku 100 ods. 3 druhom pododseku uvedeného nariadenia.

219 Svojím šiestym žalobným dôvodom Slovinská republika tiež tvrdí, že Komisia prekročila svoje právomoci a porušila samotnú podstatu nariadenia č. 1308/2013, ktorého hlavným cieľom je ochrana oprávnených záujmov výrobcov a spotrebiteľov pred klamaním a riadne fungovanie vnútorného trhu. Komisia tak podľa nej porušila článok 13 ZEÚ a článok 290 ZFEÚ.

220 Komisia spochybňuje tvrdenia Slovinskej republiky a odkazuje na odpovede, ktoré uviedla v rámci prvých troch žalobných dôvodov.

221 V prejednávanej veci treba konštatovať, že tvrdenia Slovinskej republiky týkajúce sa zohľadnenia zásad právnej istoty, dodržiavania nadobudnutých práv, ochrany legitímnej dôvery, ako aj proporcionality už boli rozobraté v rámci druhého žalobného dôvodu v bodoch 95 až 161 vyššie a boli posúdené ako nedôvodné. Keďže piaty žalobný dôvod splyva s druhým žalobným dôvodom, treba ho zamietnuť z rovnakých dôvodov ako druhý žalobný dôvod.

222 Pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa porušenia článku 17 Charty a článku 1 Protokolu č. 1 EDĽP, treba konštatovať, že tieto tvrdenia sa týkajú ochrany spotrebiteľov pred klamaním, úplnej homonymie slovinského CHOP „Teran“ a názvu chorvátskej odrody viniča „teran“ a existencie synonyma „istrijanac“, ktorým možno uvedenú odrodu viniča označovať. Tieto tvrdenia boli však tiež preskúmané v rámci tretieho žalobného dôvodu v bodoch 185 až 210 vyššie. Keďže piaty žalobný dôvod splyva s tretím žalobným dôvodom, treba ho z rovnakých dôvodov zamietnuť ako nedôvodný.

223 Rovnako vzhľadom na skutočnosť, že tvrdenia uvedené na podporu porušenia článku 13 ZEÚ a článku 290 ZFEÚ v rámci šiesteho žalobného dôvodu v podstate splyvajú s tvrdeniami uvedenými v piatom žalobnom dôvode, treba ich tiež zamietnuť z tých istých dôvodov.

224 Piaty a šiesty žalobný dôvod sa preto musia zamietnuť ako nedôvodné.

F. O siedmom žalobnom dôvode založenom na nepodaní žiadosti o zaradenie názvu odrody viniča „teran“ do časti A prílohy XV nariadenia č. 607/2009 Chorvátskou republikou pred jej prístupom k Únii a na neinformovaní Slovinskej republiky o takejto žiadosti na účely prístupových rokovaní

- 225 Slovinská republika tvrdí, že podľa článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 a článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 mala Chorvátska republika pred svojím prístupom k Únii požiadať o zaradenie názvu odrody viniča „teran“ do zoznamu, ktorý je súčasťou časti A prílohy XV nariadenia č. 607/2009, čo neurobila. Navyše na základe zásady lojálnej spolupráce stanovenej v článku 4 ZEÚ bola Komisia povinná informovať Slovinskú republiku o takejto žiadosti za predpokladu, že bola podaná. Vzhľadom na skutočnosť, že takáto otázka nevyhnutne patrí medzi rokovania o prístupení štátu k Únii, Slovinská republika mala mať možnosť takéto zaradenie prijať alebo odmietnuť, ako to vyplýva najmä z článku 49 druhého odseku ZEÚ.
- 226 Komisia podporovaná Chorvátskom spochybňuje tvrdenia Slovinskej republiky.
- 227 Pokiaľ ide po prvé o údajnú povinnosť Chorvátskej republiky predložiť pred svojím prístupom k Únii žiadosť o zahrnutie názvu odrody viniča „teran“ do zoznamu uvedeného v časti A prílohy XV nariadenia č. 607/2009 (predtým príloha II nariadenia č. 753/2002), treba konštatovať, že Chorvátska republika v kapitole III.b.3 svojej rokovacej pozície z roku 2008, ktorá sa týka „osobitných plodín, vín a liehovín“, jasne uviedla, že si praje, aby bol jej vnútroštátny zoznam uznávaných odrôd viniča zaradený do existujúceho zoznamu odrôd viniča či ich synonym, ktorý bol súčasťou prílohy II nariadenia Komisie č. 753/2002.
- 228 Táto žiadosť bola zaiste následne stiahnutá v dodatku k rokovacej pozícii Chorvátskej republiky z 28. septembra 2011. Toto stiahnutie sa však výslovne zakladalo na predpoklade, že zoznam názvov odrôd viniča, ktoré sa môžu nachádzať na etiketách vín, nebude zostavený v rámci prístupových rokovaní, ale neskôr na základe článku 62 nariadenia č. 607/2009.
- 229 Okrem toho treba uviesť, že Slovinská republika Komisii prvýkrát oznámila, že názov „Teran“ musí byť sám osebe chránený ako CHOP, až 6. decembra 2011 pri predložení technických podkladov týkajúcich sa názvu „Teran“ uvedených v článku 118c nariadenia č. 1234/2007. K tomuto dátumu však už bolo prijaté rozhodnutie Rady Európskej únie z 5. decembra 2011 o prijatí Chorvátskej republiky do Európskej únie (Ú. v. EÚ L 112, 2012, s. 6), ku ktorému bol pripojený Akt o prístupení Chorvátskej republiky.
- 230 Práve v tomto kontexte Chorvátska republika v jednom z troch listov zaslaných Komisii 13. mája 2013, týkajúcom sa konkrétne otázky slovinského CHOP „Teran“, požiadala Komisiu, aby našla vhodné riešenie, ktoré jej výrobcom vín umožní aj naďalej používať názov odrody viniča „teran“ na označovanie svojich vín. Hoci nešlo o výslovnú žiadosť o zaradenie názvu odrody viniča „teran“ do zoznamu uvedeného v článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009, nič to nemení na skutočnosti, že Chorvátska republika Komisiu zjavne požiadala, aby zasiahla s cieľom nájsť riešenie, pokiaľ ide o možnosť používať názov „teran“ na označovanie jej vín.
- 231 V každom prípade zo znenia článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 v spojení s článkom 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 nijako nevyplýva, že Chorvátska republika bola povinná podať žiadosť o výnimku pre odrodu viniča „teran“ počas rokovaní o prístupení k Únii.

- 232 Naopak z článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 vyplýva, že v rámci tohto ustanovenia prináleží rozhodnutie o udelení výnimky z úpravy označovania pre názov odrody viniča členského štátu výlučne Komisii v rámci výkonu delegovaných právomocí. Taká výnimka tak nespočíva na dohode medzi členskými štátmi, ktorá sa dosiahla pred prístupom k Únii, ale na výslovnom splnomocnení, ktoré Komisii udelil normotvorca Únie, existujúcim už v okamihu prístupu Chorvátskej republiky k Únii (pozri článok 118j ods. 3 nariadenia č. 1234/2007).
- 233 Inými slovami, rozhodnutie o zaradení odrody viniča do zoznamu, ktorý sa nachádza v časti A prílohy XV nariadenia č. 607/2009, nepatrí samo osebe pod „podmienky prijatia štátu a úpravy zmlúv, na ktorých je založená Únia a ktoré prijatie vyvolá“ (článok 49 druhý odsek ZEÚ), ale ide len o jednoduché vykonanie nariadenia, ktoré je súčasťou *acquis* Únie, ku ktorému nový štát pristupuje.
- 234 Po druhé, pokiaľ ide o skutočnosť, že Slovinská republika nebola informovaná o žiadosti Chorvátskej republiky o zahrnutie názvu odrody viniča „teran“ do zoznamu uvedeného v časti A prílohy XV nariadenia č. 607/2009 pred tým, ako Chorvátska republika pristúpila k Únii, a o porušenie povinnosti lojálnej spolupráce, ktorá z toho vyplýva, treba pripomenúť, že táto zásada lojálnej spolupráce, ktorá je zakotvená v článku 4 ods. 3 prvom pododseku ZEÚ, ukladá povinnosť členským štátom prijať všetky opatrenia vhodné na zabezpečenie pôsobnosti a účinnosti práva Únie a ukladá inštitúciám Únie vzájomné povinnosti rešpektu a pomoci voči členským štátom pri plnení úloh vyplývajúcich zo Zmlúv [pozri rozsudok z 1. marca 2018, Poľsko/Komisia, T-402/15, EU:T:2018:107, bod 53 (neuverejený) a citovaná judikatúra].
- 235 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že otázka povolenia uvádzania názvu odrody viniča „teran“ na fľašiach chorvátskych vín nebola súčasťou prístupových rokovaní. Naopak, bola upravená po prístúpení Chorvátskej republiky k Únii v kontexte odlišnom od týchto rokovaní na základe zákonného splnomocnenia Komisie udeleného na tento účel, o ktorom Slovinská republika vedela, a v rámci ktorého bola informovaná a priamo sa ho zúčastnila, ako to vyplýva z bodov 112 a 113 vyššie. Komisii preto nemožno vytýkať, že v rámci prístupových rokovaní nesplnila svoju povinnosť rešpektu a pomoci Slovenskej republike.
- 236 Okrem toho z listu slovinského ministra poľnohospodárstva zaslaného členovi Komisie zodpovedného za poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka 11. novembra 2014 jasne vyplýva, že Slovinská republika bola po tom, čo Chorvátska republika pristúpila k Únii, informovaná o žiadosti tohto štátu a mala príležitosť predložiť Komisii svoje pripomienky k otázke „teran“ počas bilaterálneho stretnutia medzi ňou a Komisiou. Navyše, ako sa správne uvádza v odôvodneniach 3, 4 a 5 napadnutého nariadenia, Slovinská republika bola v súvislosti s otázkou „teran“ následne niekoľkokrát konzultovaná na účely nájdenia kompromisného riešenia s Chorvátskou republikou.
- 237 Po tretie vzhľadom na skutočnosť, že Komisia výnimku z úpravy označovania týkajúcu sa názvu odrody viniča „teran“ udelila na základe zákonného splnomocnenia, ktoré nesúvisí s prístupovými rokovaniami, tvrdenie Slovenskej republiky, podľa ktorého sa jej súhlas vyžadoval v rámci prístupových rokovaní na účely udelenia takejto výnimky, je tiež nedôvodné.
- 238 Navyše potreba získať predchádzajúci súhlas členských štátov na účely prijatia výnimky vôbec nevyplýva z článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013. Odlišný výklad tohto ustanovenia by znamenal, že by každému z týchto štátov bolo priznané právo veta, čím by bolo zbavené podstaty delegovanie právomocí, ktoré toto ustanovenie priznáva Komisii.
- 239 V dôsledku toho je potrebné siedmy žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

G. O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení bodu V.28 medziinštitucionálnej dohody a bodu II.7 spoločnej dohody, ako aj na porušení zásady inštitucionálnej rovnováhy

- 240 Slovinská republika tvrdí, že Komisia v návrhu delegovaného nariadenia predloženom na stretnutí skupiny odborníkov pre víno GREX WINE 24. januára 2017 uviedla, že výrobcom chorvátskych vín sa povolí uvádzať názov „teran“ na ich fľašiach pri dodržaní presných podmienok označovania. Napadnuté nariadenie však v konečnom znení, ktoré bolo prijaté, okrem iného stanovuje prechodné obdobie pre predaj zásob chorvátskych vín, ktoré nedodržia nové podmienky označovania. Ide o podstatnú zmenu v porovnaní s návrhom delegovaného nariadenia, ku ktorej sa odborníci a členské štáty nemali možnosť vyjadriť.
- 241 Komisia preto nesplnila záväzok, ktorý je uvedený v bode V.28 medziinštitucionálnej dohody a v spoločnej dohode, ktorá je prílohou tejto dohody. Komisia tiež porušila zásadu inštitucionálnej rovnováhy.
- 242 Komisia spochybňuje tvrdenia Slovinskej republiky.
- 243 V prejednávanej veci sa argumentácia Slovinskej republiky zakladá na predpoklade, že doplnenie prechodného ustanovenia uvedeného v článku 2 napadnutého nariadenia predstavuje podstatnú zmenu návrhu nariadenia prerokovaného v rámci skupiny odborníkov pre víno GREX WINE 24. januára 2017 v zmysle bodu II.7 spoločnej dohody.
- 244 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa bodu V.28 prvého odseku medziinštitucionálnej dohody sa Komisia zaväzuje zhromaždiť pred prijatím delegovaných aktov všetky potrebné fakty, najmä konzultáciou s odborníkmi z členských štátov a prostredníctvom verejných konzultácií. Okrem toho bod II.7 spoločnej dohody stanovuje, že „v prípade, že sa uskutočnia akékoľvek zmeny v podstate návrhu delegovaného aktu, Komisia dá odborníkom z členských štátov príležitosť reagovať na zmenené znenie návrhu delegovaného aktu, a to v prípade potreby v písomnej podobe“.
- 245 Zo spoločného výkladu oboch ustanovení citovaných v bode 244 vyššie vyplýva, že Komisia sa zaviazala zhromaždiť všetky potrebné fakty pred prijatím delegovaného aktu, čo zahŕňa najmä konzultáciu s odborníkmi z členských štátov o všetkých podstatných aspektoch textu pred jeho prijatím.
- 246 Pokiaľ ide o návrh delegovaného nariadenia prerokovaný na stretnutí skupiny odborníkov pre víno GREX WINE 24. januára 2017, je pravda, že tento návrh neobsahoval také prechodné ustanovenie, aké bolo nakoniec vložené do článku 2 napadnutého nariadenia. Takisto je nesporné, že konečné znenie napadnutého nariadenia nebolo predmetom diskusie v rámci tejto skupiny odborníkov.
- 247 Treba však pripomenúť, že cieľom napadnutého nariadenia je, ako sa uvádza v jeho odôvodnení 5, zohľadniť prax označovania, ktorá v Chorvátsku existovala v okamihu jeho pristúpenia k Únii, a na základe výnimky povoliť používanie názvu „teran“ na označovanie chorvátskych vín pri dodržaní určitých podmienok. V tejto súvislosti Komisia riadne dodržala záväzok stanovený v bode V.28 prvom odseku medziinštitucionálnej dohody, pretože je nesporné, že na účely posúdenia tejto praxe skutočne zhromaždila potrebné fakty vrátane stanovísk odborníkov v zmysle tohto bodu.
- 248 V tomto kontexte prechodné ustanovenie obsiahnuté v článku 2 napadnutého nariadenia nemaní ani udelenú výnimku, ani podmienky jej uplatnenia. Toto ustanovenie sa obmedzuje na stanovenie prechodného pravidla obmedzeného na vína s CHOP „Hrvatska Istra“, ktoré boli vyrobené pred nadobudnutím účinnosti napadnutého nariadenia, aby samo toto nariadenie chorvátskym výrobcom retroaktívne neukladalo nové povinnosti označovania týchto vín. V tejto súvislosti Komisia, ktorá konala na základe delegovania právomoci v zmysle článku 290 ZFEÚ, využila v medziach stanovených normotvorcom voľnú úvahu, ktorú takéto delegovanie zahŕňa. Konkrétne konala v súlade s článkom 100 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013 v spojení s článkom 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009,

ktorý Komisii priznáva širokú mieru voľnej úvahy pri stanovovaní výnimiek z úpravy označovania. Vloženie takeého prechodného ustanovenia, akým je článok 2, do napadnutého nariadenia je tak súčasťou právomocí Komisie.

- 249 Slovinská republika v každom prípade, aj keby bolo potrebné sa domnievať, že Komisia nedodržala povinnosť stanovenú v bode V.28 prvom odseku medziinštitucionálnej dohody v spojení s bodom II.7 spoločnej dohody, neprekázala, ako by takáto konzultácia mohla zmeniť obsah napadnutého nariadenia. Naopak, treba konštatovať, že prechodné opatrenie článku 2 napadnutého nariadenia bolo nevyhnutné vzhľadom na zásadu právnej istoty, ako bola pripomenutá v bode 99 vyššie. Prijatím tohto ustanovenia sa totiž Komisia uistila, že samotné napadnuté nariadenie chorváckym výrobcom vín retroaktívne neukladá nové povinnosti označovania.
- 250 Tvrdenia Slovinskej republiky založené na porušení bodu V.28 medziinštitucionálnej dohody a bodu II.7 spoločnej dohody tak nemožno prijať.
- 251 Pokiaľ ide o tvrdenie Slovinskej republiky založené na zásade inštitucionálnej rovnováhy, treba ho zamietnuť z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bodoch 247 až 251 vyššie.
- 252 Z vyššie uvedeného vyplýva, že ôsmy žalobný dôvod musí byť zamietnutý ako nedôvodný.
- 253 V dôsledku toho, keďže všetky žalobné dôvody boli zamietnuté ako nedôvodné, je potrebné žalobu zamietnuť.

V. O trovách

- 254 V súlade s ustanovením článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Slovinská republika nemala úspech vo veci, je opodstatnené zaviazat' ju okrem jej vlastných trov konania na náhradu trov konania, ktoré vznikli Komisii, v súlade s jej návrhmi.
- 255 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú vlastné trovy konania. Chorvátska republika teda znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora)

rozhodol takto:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Slovinská republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.**
- 3. Chorvátska republika znáša svoje vlastné trovy konania.**

Kanninen

Schwarcz

Madise

Iliopoulos

Reine

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 9. septembra 2020.

Podpisy

Obsah

I. Právny rámec	2
A. Všeobecné ustanovenia týkajúce sa ochrany označení pôvodu v sektore vinohradníctva a vinárstva.	2
1. O nariadení č. 479/2008 a nariadení č. 1234/2007	2
2. O nariadení č. 1308/2013	2
B. Ustanovenia týkajúce sa používania názvu odrody viniča, ktorý obsahuje alebo pozostáva z CHOP, na označovanie vín	3
1. O nariadení č. 753/2002	3
2. O nariadeniach č. 479/2008, 1234/2007 a 1308/2013	3
3. O nariadení č. 607/2009	4
C. Ustanovenia v oblasti označovania prijaté po pristúpení Chorvátskej republiky k Únii	5
1. Vykonávacie nariadenie č. 753/2013	5
2. O napadnutom nariadení	5
II. Okolnosti predchádzajúce sporu	7
A. O pristúpení Slovinskej republiky k Únii a o chránenom označení pôvodu „Teran“	7
B. Pokiaľ ide o názov odrody viniča „teran“ v Chorvátsku	8
C. O postupe prijímania napadnutého nariadenia	8
III. Konanie a návrhy účastníkov konania	9
IV. Právne otázky	10
A. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 232 nariadenia č. 1308/2013 v spojení s článkom 100 ods. 3 druhým pododsekom tohto nariadenia	11
1. O porušení článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 v spojení s článkom 232 tohto nariadenia	11
2. O porušení článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009 v spojení s článkom 100 ods. 3 druhým pododsekom a článkom 232 nariadenia č. 1308/2013	13
B. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad právnej istoty, dodržiavania nadobudnutých práv, ochrany legitímnej dôvery a proporcionality	14
1. O porušení zásad právnej istoty, dodržiavania nadobudnutých práv a ochrany legitímnej dôvery, ako aj v podstate o porušení článku 100 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013 a článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009.	15
a) O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 100 ods. 3 nariadenia č. 1308/2013 a článku 62 ods. 3 nariadenia č. 607/2009	16

b) O výhrade založenej na tom, že Komisia neprimerane odďaľovala výkon svojich právomocí	17
c) O výhrade založenej na protiprávnom rozsahu retroaktívneho účinku napadnutého nariadenia	18
1) O ciele sledovanom napadnutým nariadením	18
2) O rešpektovaní legitímnej dôvery slovinských výrobcov vín	19
d) O výhrade založenej na zásahu do kontrolných postupov vedených v Slovinsku voči osobám zodpovedným za porušenia proti CHOP „Teran“	22
e) O výhrade týkajúcej sa nedodržania nadobudnutých práv	22
2. O porušení zásady proporcionality	22
C. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 17 Charty a článku 1 Protokolu č. 1 k EDLP	23
1. Zhrnutie zásad	24
2. Uplatnenie na tento prípad	25
a) O nerovnocennosti dotknutých záujmov	26
b) O homonymii názvu odrody viniča „teran“ a CHOP „Teran“	26
c) O existencii synonyma názvu „teran“ a nekoherentnosti činnosti Komisie	28
d) O dobe, ktorá predchádzala prijatiu napadnutého nariadenia	29
D. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 41 Aktu o pristúpení Chorvátskej republiky	30
E. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 100 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1308/2013 vzhľadom na význam, ktorý má toto ustanovenie v súlade so základnými zásadami práva Únie, ako aj s článkom 17 Charty a článkom 1 Protokolu č. 1 EDLP, a o šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 13 ods. 2 ZEÚ a článku 290 ZFEÚ	31

F. O siedmom žalobnom dôvode založenom na nepodaní žiadosti o zaradenie názvu odrody viniča „teran“ do časti A prílohy XV nariadenia č. 607/2009 Chorvátskou republikou pred jej pristúpením k Únii a na neinformovaní Slovinskej republiky o takejto žiadosti na účely prístupových rokovaní .	32
G. O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení bodu V.28 medziinštitucionálnej dohody a bodu II.7 spoločnej dohody, ako aj na porušení zásady inštitucionálnej rovnováhy	33
V. O trovách	35